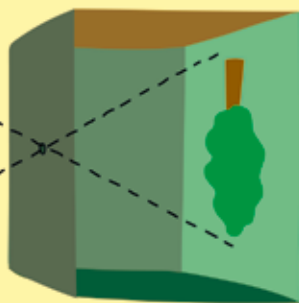

03-04
2026

Žlutý

Dvoutměsíčník Žlutý je k dispozici zdarma
na autobusových a vlakových linkách Regiolet
a na pobočkách Regiolet a STUDENT AGENCY

Krása astrofotografií | 04

Horské treky očima fotografky | 18

Fotáčky vyrobené z čehokoliv | 36

Aktivní sopka pohledem dronu | 42

Graffiti zůstane jen na fotkách | 48

Projekt Cesty za stromy | 64

EDITORIAL

Vážení čtenáři,

dnešní vydání *Žlutáka* s mottem *Hledáčkem fotoaparátu* je věnováno fotografickým nadšencům. Lidem, kteří vstávají ve tři ráno, aby vyfotili zatmění Měsíce. Kteří šplhají na vrcholy hor s kilogramy vybavení jen pro jeden dokonalý záběr. Kteří riskují zničení dronu, aby zachytili ty správné záběry sopky chrlící lávu a metající kameny.

V tomto čísle najdete fotografie astronomických jevů, které jsou skutečné, ale vypadají neskutečně. Najdete tu záběry z islandských sopek, kde se setkává oheň s ledem způsobem, který by i *National Geographic* považoval za přehnaný. Fotky křehkých ptáčků, ale i černobílé fotografie křehkých arabských krás...

Legální graffiti zní jako protimluv, ale i to je forma umění. Přečtěte si rozhovor s designérem, který vytváří svá díla po celém světě a pak je fotografuje. Protože fotografie je to jediné, co z díla zůstane, když zeď zase někdo přemaluje. Možná je to metafora pro všechno naše cestování. Zážitky mizí, ale fotky a vzpomínky zůstávají.

Fotografové – cestovatelé jsou vůbec zajímavá sorta lidí. Běžný turista si vezme batoh s oblečením a svačinou. Fotograf si sbalí batoh s objektivy, stativy, filtry, záložními bateriemi, a pak si někde po cestě koupí triko, protože na oblečení už neměl místo.

Pro vás, kdo se rozhodnete vyrazit za jarním restartem a vlastními fotografickými dobrodružstvími, máme tipy na výlety směr Budapešť, Vídeň, Varšava i Znojmo. Ano, někdy ta nejlepší fotka není z Islandu, ale z vinice kousek za hranicemi.

Šťastnou cestu a dobré světlo!

Radim Jančura

Radim Jančura

Milujete hory a láká vás práce v zahraničí?

Hledáme pracovité a samostatné jednotlivce, kteří mají zájem pracovat v malebném prostředí rakouských hor, na pozice:

Obsluha restaurace s NJ

Úklid i bez NJ

Co požadujeme:

- pečlivý a samostatný přístup k práci
- flexibilitu a ochotu přizpůsobit se provozním potřebám
- manuální zručnost a smysl pro pořádek
- orientaci na zákazníka a příjemné vystupování
- týmového ducha

Nabízíme:

- zaučení na pozici
- práci v krásném prostředí rakouských hor
- možnost dlouhodobé spolupráce nebo sezónní práce
- nástup dle dohody
- ubytování a stravování zdarma
- zajímavé finanční ohodnocení
- skipas (platí pro zimní období)

Sledujte:
regiojet.cz/kariera

Dvouměsíčník *Žlutý* 03-04/26; MK ČR E 21334
Vychází 1. 3. 2026 v Brně

Vydavatel: STUDENT AGENCY k.s.,
Dům pánů z Lipé, nám. Svobody 17,
602 00 Brno; IČ 25317075

Odpovědná redaktorka: Marta Dlouhá
Redakce: Barbora Janečková
Jazyková korektura: Lucie Endlicherová
Obálka: Vojtěch Rademacher

Inzerce: media@regiojet.cz

Uvítáme vaše připomínky a náměty:
zluty@regiojet.cz

Sledujte nás na
Instagramu
casopis_zluty
čekají vás další soutěže

VYHODNOCENÍ SOUTĚŽÍ z 11-12/25

Kniha TOUR DE FRANCE VE TMĚ

Kolik km měřila Tour de F. v roce, kdy ji Ondra zdolal? Odpověď: **c) 3 414,6**

Výherce: P. Kuchaříková, Brno; L. Řezníčková, Olomouc; M. Havaš, Praha

Kniha STEZKA ČESKEM

Jaký je podtitul druhého dílu Stezky Českem? Odpověď: **a) Nové příběhy**

Výherci: V. Struhárová, Brno; L. Hulvová, Brno; E. Pleskotová, Pardubice

Sada MINIVLAKU NA BATERIE od firmy Rappa

Ve kterém roce začala Rappa vyrábět RegioJet hračky? Odpověď: **b) 2016**

Výherci: A. Černínová, Ostrava; M. Spáčilová, Vážany n. L.; J. Kovářik, Břestek

Kniha PÁCHAT DOBRO

Napište nám, jaká je vaše definice dobra? Autorem **vybrané odpovědi viz níže**

Výherci: T. Samek, Hustopeče; P. Lančarič, Kojetín; M. Matoušková, Brno

Dobro spatřuji především v každodenních maličkostech. V ochotě někoho pustit před sebe ve frontě, podřet někomu dveře, poradit někomu, když není místní... Dobro podle mě přináší i to, když vám někdo jiný zlepší náladu. A opět stačí obyčejná maličkost – úsměv. Úsměv je snad to nejmenší, co každý z nás může dát. Je zadarmo, a přitom má tak velkou moc. Já osobně jsem introvert, ale úsměvy kolem sebe rozdávám velmi rád a moc mě těší, když je úsměv druhou stranou oplacen. Je to takové moje malé vítězství. V balíku DOBRO pak vidím: dobrosrdečnost, pokoru, upřímnost, laskavost, vzájemný respekt, toleranci, ochotu. Dobro generuje další dobro. Je jako zrcadlo – když se k někomu zachováte dobrosrdečně, dotyčný se k vám bude chovat stejně. Ale když tak člověk nad tím dobrem přemýšlí, je rád, že okolo něj to dobro stále existuje.

Tomáš Samek

Dobro je jedna z nejvyšších hodnot. Dává smysl našemu životu. Páchat dobro je nezbytné a vysoce nakažlivé. Ne každý se ale žel nakazí. Někteří lidé jsou zcela imunní. Jiní jsou infikováni opakovaně a rezistentní vůči jakékoli léčbě.

Pavel Lančarič

Dobro je tiché, nenápadné rozhodnutí nebýt (sobecký) vůl, i když by to bylo jednodušší. Dobro je v laskavosti, lidskosti, respektu k druhým, dobro je o tom nebýt bezohledný a zajímat se o svět a lidi kolem. Není to žádné velkolepé gesto, nikdo nám za něj nezatleská a často je i strašlivě nevděčné. Jsou to totiž ty obyčejné malé činy, které děláme, když se nikdo nedívá. Ale právě tahle drobná, každodenní snaha trochu opravovat škody světa (nebo je alespoň nezpůsobovat) je to, co ho drží pohromadě.

Markéta Matoušková

Milí čtenáři, budeme rádi, když na adresu zluty@regiojet.cz zašlete své fotografie z cest žlutým vlakem nebo busem, nebo těch, na kterých vás doprovázel náš Žluták. V předmětu uveďte FOTO. Můžete se těšit na malou pozornost z naší redakce. Zasláním fotografie a textu dáváte souhlas k jejich uveřejnění.

Téma čísla: HLEDÁČKEM FOTOAPARÁTU

4 | CESTOVÁNÍ

SE ŽLUTÝM AŽ DO NASA

Oceňovaný astrofotograf a populizátor astronomie Petr Horálek o cestách za hvězdami.

18 | CESTOVÁNÍ

OD NEJTĚŽŠÍHO TREKU PO NEJKRÁSNĚJŠÍ

Hana Kejkličková nás provede po horách s batohem plným fotografického „nádobíčka“.

42 | CESTOVÁNÍ

S HAVRANEM NA SOPKU

David Spáčil fotil a točil ze země i pomocí dronu aktivní sopku na Islandu.

48 | LIFESTYLE

GRAFFITI JAKO ŽIVOTNÍ STYL

Rozhovor s výtvarníkem Tomášem Starým, který fotoaparátem zachycuje svá díla.

76 | REISEN MIT REGIOJET |
TRAVEL WITH REGIOJET

REISETIPPS | TIPS FOR A TRIP

SE ŽLUTÝM AŽ DO NASA

Na otázku „Proč cestovat za krásou noční oblohy?“ můžeme odpovědět onou legendární větou, kterou pronesl George Mallory v roce 1923, když byl novinářem dotázán, proč lézt na Mount Everest: „Protože tam je.“ Narůstající míra světelného znečištění nás totiž o krásu hvězdného nebe neúprosně připravuje.

TEXT: Marta Dlouhá ■ FOTO: Petr Horálek

Někdy mu stačí koupit lístek na Žlutý a odcestovat za tmou na východ Slovenska. Často ale to pravé cestovatelské dobrodružství začíná letenkou od Student Agency. Oceňovaný astrofotograf a cestovatel Petr Horálek za vzácnými nebeskými pohledy či úkazy cestuje opravdu po celém světě. Říká, že by pro něj bylo snazší vyjmenovat ty krajiny, kde ještě nebyl. Hvězdná obloha ho fascinuje už od útlého dětství. Když mu bylo jedenáct, babička mu na chalupě ukázala na obloze Velký vůz, který – zatímco pojídal housku natřenou lahodným domácím medem – změnil polohu vůči vzdálenému stromu. Ten malý posun známého hvězdného uskupení vlivem zemské rotace znamenal pro Petra ultimátní životní směr. A také jedinou funkční obranu, jak se psychicky vyrovnávat s každodenní šikanou na základní škole.

Po studiích astrofyziky v Brně pochopil, že jeho posláním je ukazovat krásu vesmíru laické veřejnosti. Nevydal se tedy na cestu akademického vědce jako většina jiných studentů astrofyziky, ale

zcela nevyšlapaným směrem neúnavného popularizátora astronomie, který skrze své fotografie, přednášky pro širokou veřejnost a knihy zasvěcuje do tajů krásy noční oblohy každého, kdo o to projeví zájem. A své unikátní snímky nabízí jako velkoformátové fotoobrazy na stěnu.

Meteorický roj Perseidy sledovaný v Parku tmavé oblohy Poloniny na Slovensku, 2023

Pohádkový pohled na bioluminiscenci planktonu pod majestátní Mléčnou dráhou na Maledívách

Příběhy táhnou

„Lidé mají pocit, že hvězdné nebe je cosi vzdáleného, vhodného jen pro zasvěcené, ale opak je pravdou. Jsme součástí něčeho překrásného, vizuálně podmanivého, něčeho, co nám dennodenně připomíná, naši podstatu, na kterou často zapomínáme,“ popisuje Petr důležitost vztahu lidstva k noční obloze a k vesmíru. Svě strastiplné putování po světě za těmi nejpozoruhodnějšími nebeskými zážitky vášnivě popisuje na přednáškách i ve svých knihách.

Při focení souhvězdí Orion nad vzdálenou bouří v Ugandě mu společnost dělal nečekaný návštěvník – za jeho zády mu nicnetuše stál mohutný hroch. „Když jsem se pozvolna otáčel se sluchátky a hudbou v uších, kterou jsem si umocňoval ten jedinečný zážitek, najednou jsem ho spatřil. Zíral na mě

asi z jednoho metru. Stál jsem klidně, nehnutě, uklidňovala mě ta hudba, ale hlavou mi přebíhaly ty nejhorší scénáře. Asi po minutě odešel a já se znovu narodil,“ vzpomíná. Ani tento zážitek ho neodradil. Právě naopak – pochopil, že lidské, dramatické, humorné i citlivé příběhy spojené s cestami za pohledy do nebe táhnou víc, než jen ten vědecky nezměrně zajímavý vesmír samotný.

Ty největší výzvy

Kam a za čím Petr Horálek vlastně cestuje? Jsou to ty nejzácnější a nejpodmanivější úkazy či pohledy do nebe. Prchaví červení skřítky, meteorické roje, jasné komety, polární záře. „Naprostou panensky tmavou noční oblohu už nenajdeme jen tak někde. Lidé mi na přednáškách říkají, že na vesnici mají naprostou tmu, ale nemají – uměle vytvořené světlo i ze stovek kilometrů

Majestátní Mléčná dráha nad observatoří Cerro Tololo v Chile při úplném zatmění Měsíce (vpravo), 14. března 2025

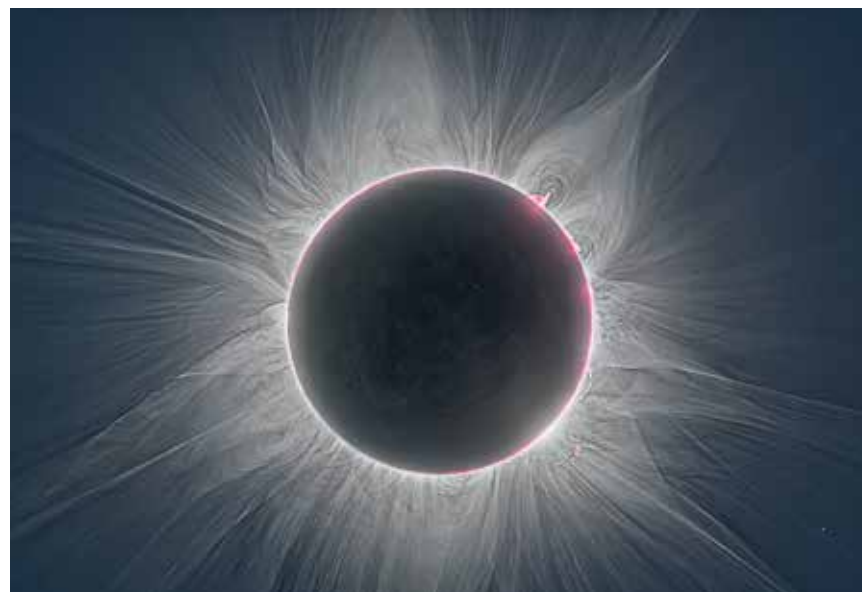

rů vzdálených měst lze na snímcích, ale i očima snadno vidět. Mekkou pro astrofotografy tak zůstává nehostinná poušť Atacama v Chile, kde se natáčela bondovka Quantum of Solace. Mléčná dráha je na poušti tak jasná, že lze vyfotit i svůj vlastní stín vržený díky jejím světlu,“ míní Petr s tím, že v poušti už fotil nespočetněkrát zejména na tamních velkých observatořích, jichž je tzv. fotovyslancem. Po světě ale Horálek cestuje hlavně za podmanivým úplným zatměním Slunce.

„Je to jeden z nejkrásnějších přírodních úkazů vůbec, mimořádně silný emoční zážitek a snad jediný pozitivní přírodní jev, který nakrátko dokáže stmelit i rozhádané národy,“ popisuje sílu úkazu. Byl při každém úplném zatmění Slunce od roku 2006, a ne vždy to bylo snadné. Cestoval za ním do Turecka, Austrálie,

na Cookovy ostrovy, do Ugandy či na indonéskou Halmaheru. Cestoval i za tím, které trvalo jen pouhých 18 sekund! „Nejnedostupnější bylo zatmění 4. prosince 2021 za prakticky celosvětové covidové ‚totality‘. Nikam se nesmělo. Zatmění bylo přitom pozorovatelné jen z úzkého pásu v Antarktidě a na Orknějích, které byly finančně i restriktivně prakticky nedostupné. Nakonec jsem se přes šílenou anabázi procestoval až do Chile, kde jedna astronomická společnost zorganizovala ve spolupráci s leteckou společností LATAM speciální let. Ten se ve velmi přesně vypočteném čase vydal na velmi precizní letovou dráhu tak, abychom se ve 13 kilometrech na palubě letadla nechali dohnat stínem Měsíce a z okének letadla uviděli zhruba dvě minuty úplného zatmění nad spodkem světa,“ vzpomíná a upozorňuje, že letos se úkaz odehraje 12. srpna ve

Úplné zatmění Slunce je jedním z nejúchvatnějších nebeských představení. To nejbližší nastane 12. srpna ve Španělsku. (Spoluautoři snímku Milan Hlaváč, Josef Kujal.)

*Dvanáct let roje Kappa-Cygnid.
Tento dvanáctiletý fotografický
projekt se stal jubilejním
50. snímkem NASA Petra Horálka
(spoluautoři J. Kujal, T. Slovinský)*

*Pozorovat polární záři tančící nad
stádem sobů ve Finsku stojí za to!*

Španělsku – nejbliže k českým hranicím až do roku 2081. Nenechte si jej tedy ujít!

Cestou to jen začíná

Mnohé tyto snímky, které uspěly v NASA nebo v jiných prestižních výběrech, nejsou jen „ledabylé cvaky“. Astrofotografie je mnohdy práce s obřím množstvím dat, které se musí erudovaně protřídit a vhodně zpracovat. Když se tedy Petr Horálek vrátí z nějaké expedice, nafocená surová data jsou tím dovezeným pokladem. Poklad je ale třeba probrat a náležitě vyčistit, než bude vystaven – tedy než budou snímky publikovány.

„Často mě lidé osočují, že to, co publikuji, je nesmysl, neboť tohle se jim na mobil nepodařilo zachytit. Jenomže mobily opravdu nejsou všemocné a mnohé nebeské úkazy a objekty svítí velmi málo na to, aby je malý senzor chytrého telefonu zachytil. Je třeba lepší vybavení, ověřené vědci, vyvinuté metody a hlavně obří dávka trpělivosti,“ vysvětluje Petr. Tyto metody přitom využívají známých informací o barvách objektů na obloze, které očima nevidíme, ale foťák je zachytí, nebo také správných postupů při potlačení digitálního šumu. „Mobily ten šum potlačí nevhodně, obrázek je hezký, ale z hlediska jakési fyzikální korektnosti velmi špatný. Mnozí také sázejí na umělou inteligenci při zpracování astrofotografie. I ta ale zcela selhává, produkuje nesmysly, které bohužel ve velkém vídáme i na sociálních sítích,“ dodává s tím, že si zakládá na edukativní správnosti svých výsledků, a tak využívá jen ty vědecky správné postupy, které ale znamenají i stovky hodin práce. Některé snímky proto vytvářel i několik let!

Jako dvanáctiletá skotská

V roce 2021 s kolegy Josefem Kujalem a Tomášem Slovinským vycestovali na Krétu, kde z malebné a v té době ne až tak profláknuté pláže Elafonisi sledovali po několik nocí v kuse známý letní meteorický roj Perseidy. Byla to romantika jak vyšitá – moře šplouchalo,

Pohled do vesmíru nás učí především tomu, jak maličcí, bezvýznamní, ale zároveň jak vzácní a křehcí jsme.

foukal tropický vítr a hvězdné nebe bylo tak tmavé, že Mléčná dráha se dotýkala mořského horizontu.

„Všimli jsme si, že kromě Perseid se na nebi objevují i meteory vylétající z jiného místa než z Persea, jakoby od křídla souhvězdí Labutě. Byly občas velmi jasné,“ vzpomíná. Ukázalo se, že šlo o zvýšenou aktivitu téměř neznámého roje Kappa-Cygnidy. Ještě větším překvapením ale bylo, že tento velmi nevýrazný roj Petr zaznamenával, aniž by to tušil, už od roku 2012 a pokračoval v tom 12 let na různých místech Evropy. Kromě roku 2021 se meteory z Kappa-Cygnid téměř neobjevovaly, ale zkombinováním dat za posledních 12 let jich odhalil na šedesát. Vznikl tak výsledek z doposud nejdéle trvajících fotografického projektu: Dvanáct let roje Kappa-Cygnid. Snímek, který zraje jako dvanáctiletá skotská.

Vesmír jako perspektiva

„Cestování za vzácnými jevy a pohledy do nebe bych ordinoval všem,“ doporučuje Petr. Podle něj nejde o to vesmíru

SOUTĚŽ

o 3 knihy Petra Horálka

**KOLIK HVĚZD BY NA PŘÍRODNĚ
TMAVÉM NEBI MOHL PŘIBLIŽNĚ
NAPOČÍTAT ČLOVĚK SE ZDRAVÝM
ZRAKEM?**

a) 600 b) 3 500 c) 3,5 milionů

Knihy získají autoři správných odpovědí, které přijdou jako 50., 100. a 150. v pořadí.

Odpovědi se jménem, poštovní adresou a telefonním číslem pošlete na soutez-zluty@regiojet.cz do **30. 4. 2026**.

Do předmětu e-mailu napište **ASTRO**.

TAJEMNÁ ZATMĚNÍ

Průvodce po jednom z nejvzácnějších úkazů na obloze. Dozvíme se o pradávnejší fascinaci lidstva tímto jevem, nahlédneme do historie i budoucnosti pozorování, včetně přehledu až do roku 2060. Kniha je doplněna nádhernými fotografiemi a cestovatelskými zážitky autora.

www.albatrosmedia.cz

rozumět, mít znalosti z astronomie a fyziky, ale prostě dát mu šanci i letmým pohledem. Stačí vycestovat tam, kde ještě škodlivé světelné znečištění neruší pohled do oblohy tak markantně, a strávit noc pod bezměsíčným nebem. „Pohled do vesmíru nás učí především tomu, jak maličcí, bezvýznamní, ale zároveň jak vzácní a křehcí jsme. A jak moc bychom si to měli připomínat při všem tom současném dění ve světě. Nemá smysl si vzájemně ubližovat kvůli tomu, co nás rozděluje, ale naopak se

stmelit pro to, co nás spojuje. Pro začátek je to ta naše malá modrá planeta, malý ostrůvek v tom obřím oceánu prázdnoty, na kterém jsme dostali velké ale mimořádně vrtkavé privilegium vůbec existovat,“ uzavírá Petr. ■

Další nádherné fotky, nabídky přednášek, workshopů, focení, publikací, kalendář a mnoho dalšího najdete na www.petrhoralek.com

PETR HORÁLEK

Astronom Fyzikálního ústavu v Opavě, astrofotograf, cestovatel a spisovatel. Do roku 2025 jako jediný Čech více než 50x uspěl v prestižní soutěži Astronomický snímek dne NASA. V roce 2015 po něm byla pojmenována planeta 6822. Pořádá přednášky, workshopy a expedice za polární září. IG: [petrhoralek](https://www.instagram.com/petrhoralek)

| STUDENT | AGENCY |

Jazykový pobyt, který stojí za to zachytit

jazykovepobyty.cz

KRAJAN Z KRKONOŠ, KTERÝ FOTIL NAHÉ ARABKY

V Káhiře dodnes existuje fotoateliér Lehnert & Landrock. A právě Rudolph Franz Lehnert se v roce 1878 narodil v Groß Aupa, což není nic jiného než Velká Úpa v Krkonoších. Životní cesta ho přes Vídeň a tamní studia fotografie dovedla až na sever Afriky.

TEXT: Štěpán Macháček ■ FOTO: Štěpán Macháček, R. F. Lehnert

Pěšky si to namířil přes celou Itálii a pak se přepravil lodí do Tuniska. Tam si v městečku Radajif na západě země zřídil svůj první fotoateliér. A tam někde je také pohřbený. V tom dalším ateliéru, káhirském, vyvolávají Lehnertovy zvětšeniny dodnes.

Samotná cesta do ateliéru a knihkupectví Lehnert & Landrock je zážitkem. Sídlí totiž v prvním patře nádherného káhirského koloniálního činžáku na ulici Abd al-Chálik Sarwat, nedaleko stanice metra Ataba. Svezení stoletým dobovým výtahem je ale spíš pro otrlejší povahy.

Tento snímek se stal předlohou pro plakáty s mladým prorokem Muhammadem

Do káhirského ateliéru Lehnert & Landrock dovezl zájemce původní stoletý výtah

V káhirském ateliéru lze dodnes pořádit zvětšeniny z negativů krajana z Krkonoš Franze Lehnerta

Ženy z arabského kmene Aulád Nájil

Vysoké stěny knihkupectví jsou poseté černobílými fotografiemi. Jsou to hlavně staré fotografie Egypta, a především Egyptanů a Egyptanek. A také Tuniska, Tunisánů a Tunisanek. V přihrádkách na stole se jako v kartotéce dá hodiny prohrabovat černobílými pohlednicemi. Právě na výrobě a prodeji pohlednic založil Rudolph Lehnert se svým obchodním společníkem, Němcem Ernstem Heinrichem Landrockem, svůj egyptský byznys.

Do ateliéru jsem se tentokrát vydal na domluvené setkání s Landrockovým nevlastním vnukem, panem Édouardem Lambelem. Po rodičích je Švýcar, ale v Káhiře se narodil a prožil velkou část života. Dnes je mu osmaosmdesát a archivu a odkazu Lehnerta a Landrocka se pečlivě věnuje. Vypráví mi, jak se Rudolph Lehnert k focení aktů Arabek dostal. Ženy z kmene Aulád Nájil, který

žije v Tunisku a Alžírsku a který je údajně dosti matriarchální a ženy v něm mají velké slovo, si prý bylo možné pronajmout jako fotomodelky. Pan Lambelet si myslí, že měly i nějaký ceník, kolik stálo focení oblečených, kolik svlečených do půlky těla, a kolik úplně nahých žen. Lehnert prý akty fotil v Tunisku na dvorku svého domku.

Právě tahle lechtivá část Lehnertovy tvorby ale dnes v jeho káhirském ateliéru už není. Po egyptské revoluci v roce 1952 nebylo jisté, jestli by podobné snímky nová národní vláda nezabavila a nezničila. To už byl Rudolph Lehnert po smrti, a Ernst Landrock nechal tyto fotografie a jejich skleněné negativy odvézt do švýcarského bezpečí.

Skleněné negativy Lehnertovy tvorby jsou vůbec největší poklad, který se

Pan Saíd zvětšuje fotografie z Lehnertových negativů už půl století, nejraději na české černobílé fotopapíry

Rudolph Franz Lehnert na fotografii vystavené v ateliéru

podarilo dědicům v káhirském ateliéru najít. Všech šest tisíc negativů už je dnes také v muzeu Élysée v Lausanne, ještě předtím ale vyrobili takzvané mezinegativy a z těch dodnes pan Saíd zvětšuje pohlednice a fotografie na zakázku a k prodeji. Édouard Lambelet se mezitím snaží identifikovat místa a data pořízení všech Lehnertových snímků v archivu.

V jedné z místností knihkupectví je fotokomora, kde to voní vývojkou a ustalovačem, a kam se Saíd zavírá, zapíná červené světlo a pouští se do zvětšování a vyvolávání dalších pohlednic a fotografií k prodeji. Saída vždy potěší, když mu někdo může přivést z Česka zásobu černobílých fotografických papírů. Říká, že ty české jsou prostě nejlepší, ale v Egyptě už je nesežene. Saíd je Egyp-

ZÁPISNÍK ZAHRAJČNÍCH ZPRAVODAJŮ

Rozhlasový magazín, který nemá v českém éteru obdobu. Nabízí nové pohledy na známé dějiny, povídání o obdivuhodných příbězích a osudech ze všech koutů planety. Každou neděli v 9 h.

radiozurnal.cz
aplikace
MUJROZHLAS

Radiožurnál
Český rozhlas

ťan a v ateliéru pracuje už skoro půl století. Všechny mezinegativy mu tak už prošly nejednou rukama a má o nich naprostý přehled. Má je katalogizované a pečlivě očíslované v dřevěných šuplíkách.

I když Lehnertovy akty dnes k vidění ani koupi v káhirském ateliéru už nejsou, stojí místo rozhodně za návštěvou. Ostatní tvorba krkonošského rodáka totiž ukazuje Egypt a Káhiru v době před sto lety. Pro návštěvníky je to zajímavý vhled do obrovských proměn této země a její metropole. A jelikož poštovních pohlednic ke koupi obecně ubývá, může být právě některá ručně zvětšená panem Saídem ze sto let starého negativu Rudolpha Lehnerta tou jedinou, kterou v Káhiře pořídíte. ■

ŠTĚPÁN MACHÁČEK

Pracuje jako zpravodaj Českého rozhlasu na Blízkém východě. Základnu má v Egyptě. Předtím přednášel na univerzitě Ajn Šams v Káhiře český jazyk. Vystudoval arabistiku a blízkovýchodní studia na Univerzitě Karlově v Praze. Zachraňuje historické nádraží Kovářská v Krušných horách.

Skvělé služby za nejlepší ceny v atraktivních horských lokalitách

od **594 Kč** | osoba

V nejkrásnější části Jeseníků mezi slavnými lázněmi Karlova Studánka a Jeseník. Užijte si nedotčenou přírodu Jeseníků a nejčistší vzduch ve střední Evropě.

horský hotel
Vidly
Jeseniky, Česká republika

hotel
Wallackhaus
Tyrolsko, Rakousko

od **44 €** | osoba s polopenzí

Jedinečné ubytování v srdci rakouských Alp přímo na sjezdovce a nejvýše položené silnici a s výhledem na majestátní Grossglockner.

hotel
PITZTALHAUS
Pitztal, Rakousko

od **52 €** | osoba s polopenzí

Ubytování pod ledovcem Pitztal, s túrami k vrcholu Wildspitze, dechberoucími výhledy a vstupy na ty nejlepší atrakce v okolí.

Užijte si dovolenou s celou partou!

od **594 Kč** | osoba

Uprostřed pálavských vinic, v ráji pro cyklisty, milovníky vína či odpočinku. Ideální místo pro poznávání krás jižní Moravy.

penzion
Habánský dům
Pálava, Česká republika

chalupa
Gerlitz
Korutany, Rakousko

od **245 €** | chalupa / noc (10 osob)

Ideální místo pro klidný odpočinek mimo civilizaci, uprostřed lesů a hor ve výšce 1700 m n. m. Přimo u sjezdovky.

chalupa
Wallackhaus
Tyrolsko, Rakousko

od **290 €** | chalupa / noc (11 osob)

Nachází se o kousek výše nad hotelem Wallackhaus na alpské silnici Grossglockner Hochalpenstrasse.

Reklama na štěstí. Takové výhledy budete mít každý den na treku Tour du Mont Blanc

Skalní útvary Los Roques de Garcia pod sopkou Teide, trek GR131 na Tenerife

OD NEJTĚŽŠÍHO TREKU PO NEJKRÁSNEJŠÍ

Pár měsíců vydělávám na to, abych se pak týden mohla tvářit jako bezdomovec. No, občas se těm, kteří se ptají, co na tomhle způsobu života vidím, vůbec nedivím 😊. A protože se od 15 let věnuji focení, nemůže na mých cestách chybět ani má zrcadlovka – „staroušek“ Canon 5D Mark II. s objektivem Canon 24-70 mm f2.8 L USM II.

TEXT a FOTO: Hana Kejkličková

S manželem máme takovou tradici – párkrát do roka vyrazíme na rande v podobě procházky. Ovšem naše procházky mají tu zvláštnost, že jsou většinou dlouhé 40–50 km a ujdeme je za jeden den. Nejraději máme trasu Liberec–Jičín. A pak si takhle v pátek dopoledne řekneme: „Nevyrazíme na otočku na Slovensko?“ Večer sedneme na vlak, v sobotu ráno přijedeme, pochodíme po horách a večer zase odjíždíme. Inu, nenudíme se.

Tady bych vám dala i tip – tedy pokud to nevíte. Právě RegioJet má přímou linku z Prahy na Slovensko, konkrétně do stanice Poprad-Tatry, odkud vyrážíme na naše výlety po Vysokých Tatrách. A když má ženská takovýho chlapa, tak je jasný, že ho na nějaký přechod hor vezme.

V tomto článku vám v několika řádcích přiblížím pár vybraných přechodů hor, na které jsem vyrazila nejen s manželem. Tak pojďme na to.

Korsická GR20

Když jsem začínala s přechody hor, vybrala jsem si jako první ten nejtěžší v Evropě, a to Korsiku (GR20). Tehdy můj batoh vážil 15 kg včetně jídla, vody

Nejdelší stín světa, který měří 200 km, můžete sledovat ze sopky Teide na trailu GR131

Druhá polovina náročného treku GR20 na Korsice a jeho výhledy, které si člověk opravdu zaslouží

Usínat s takovým výhledem? To vás čeká na treku Tour du Mont Blanc (TMB)

a mého foťáku, který sám váží 2 kg. Obecně jsem zvyklá nachodit v horách za den třeba 30 km, a tak jsem si říkala, že to dám s prstem v nose.

Tento přechod ale nenese název „nejnáročnější“ jen tak. Tady jsem za den ušla 12 km a každý den našla na nohách novou modřinu. Nicméně každý výlet ti jistě přinese nové zkušenosti. Mně Korsika přinesla třeba tu, že ponožky ze syntetiky jsou špatný nápad. Poprvé jsem od chlapa slyšela, že smrdím. A byla to síla, dokonce i já jsem na noc dávala boty dál od stanu a po návratu domů letěly okamžitě do koše 😊. Takže tip pro tebe: vol merino vlnu.

Tour du Mont Blanc

Nejkrásnější trek Evropy. Tento titul nese přechod Tour du Mont Blanc (TMB), který jsem šla dvakrát. Ačkoliv se o něj poslední roky dělí s dolomitskou Alta Viou, o které spousta hikerů říká, že je vůbec nejkrásnější. Ta je zatím stále na mém seznamu.

Proč Tour du Mont Blanc? Protože téměř celý přechod jdete právě okolo této hory – Mont Blancu. Tady už můj batoh vážil jen 10 kg a byla to paráda. Pro představu: TMB měří 160 km s převýšením 10 000 metrů. Většinou se chodí v rozmezí 8–10 dnů. Poslední víkend v srpnu se tudy běží Ultra Trail du Mont Blanc, kdy tu samou trasu ten nejlepší uběhne za 17 hodin. Mazec, že?

West Highland Way

Mám kamarádku Barču, se kterou mám spoustu zážitků. Ten nejinovatnější, kdy jsem dost zvažovala naše kamarádství, byl ve Vysokých Tatrách.

Barča měla na focení půjčený můj nový objektiv na svém foťáku. Chvilí ho nesla v batohu a najednou přišla rána. Šla jsem před ní a bylo mi jasné, co se stalo. Otočila jsem se a objektiv, odcvaknutý

Jít s fotografkou na výlet, to udělá plno lidem radost nebo naopak. Někdo si rád díky neustálému zastavování a focení odpočine, pro jiné je to zdržovačka.

od foťáku, ležel na kamenech. V tu chvíli mi bylo jasné, že každá pojedeme domů v jiném vagonu 😊.

ALE! Mám nesmrtelný objektiv a neměl ani škrábnutí. A s Barčou jsme pořád

Fotografie v cíli treku WHW, Skotsko

hodně dobré kamarádky, takže jsme si spolu vyrazily do Skotska na West Highland Way – přechod Skotské vysočiny. Oproti TMB a GR20 je to jednodušší trek, kde jsme si hned druhý den spálily nosy, přestože je Skotsko známé tím, že tam hodně prší.

Španělská GR131

Víš, kde můžeš vidět nejdelší stín světa? Na Tenerife. Měří 200 km a vidět ho můžeš ze sopky Teide. A jelikož je to další „nej“ a kolem tohoto „nej“ vede další trek, řekla jsem manželovi, co kdybychom si zahráli na bezdomovce na Tenerife. Ve skutečnosti to u nás doma vypadá tak, že prostě oznámím: „Chce se ti letět na Tenerife? Letíme v květnu.“ Přímo na sopku Teide tento trek nevede, ale vede pod ní. Většinou si ale každý udělá zacházku až do výšky 3 718 m n. m., což může být pro někoho výstup z komfortní zóny. Někdo zvrací, trpí bolestmi hlavy, velkou únavou apod. Z nás dvou to bohužel odnesl manžel, který je fyzicky velmi zdatný, ale tento výstup mu dal zabrat. Nicméně stín jsme při východu slunce viděli a byla to prostě krása. Taková scenérie se dá zachytit jak na mobil, tak na fotoaparát. Já jako nadšenec do focení si ještě hraju s kompozicí, což znamená, že řeším, kam si stoupnout, co bude v popředí objektu, co mi orámuje fotku (větev, barevné listí) apod. Tady jsem byla ráda, že jsme vyfuněli kopec nahoru, já cvakla pár fotek a šlo se rychle dolů.

Štrbské pleso, Vysoké Tatry – ideální výlet vlakem tzv. „na otočku“

Jít s fotografkou na výlet, to udělá plno lidem radost nebo naopak. Co tím myslím? Nic strašného. Aneb někdo je rád za to, že si díky mému neustálému zastavování a focení různých scénérií odpočine. I já to někdy využiji jako záminku, když do kopce už nemůžu 😊. Jenže neustálé zastavování je dost velká zdržovačka, a tak občas vidím v obličejích výrazy typu: „Už zase? Však sis to fotila pár kroků zpět.“ ■

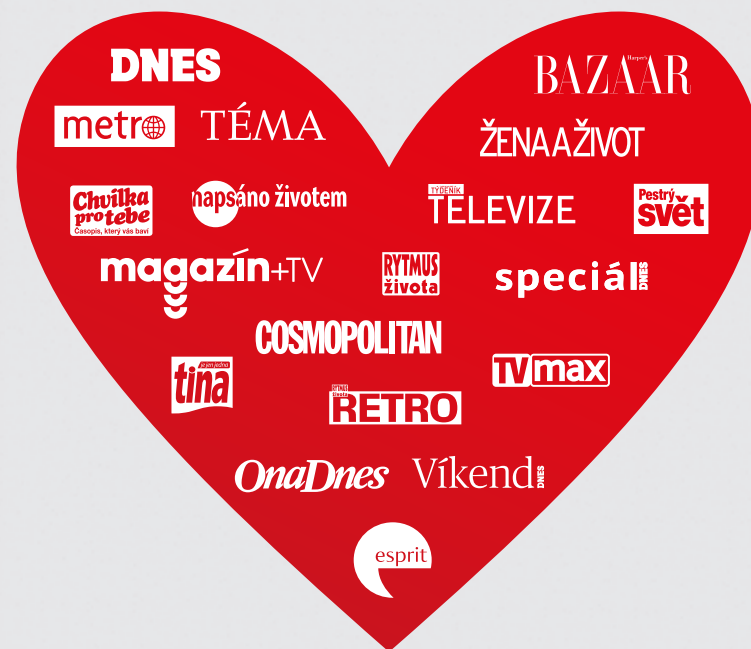
Na Hančiných stránkách najdete nejen blog s popisy treků a fotodokumentací, ale i nabídku profesionálního focení

HANA KEJKLIČKOVÁ

Před 11 lety propadla vášni k cestování, trávení času v přírodě a na horách. Díky road tripům navštívila Norsko, Kanadu, Island, Skotsko... Od roku 2019 vyráží na přechody hor. A díky své další vášni – focení – všechny zážitky dokumentuje a sepisuje o nich články na svých webových stránkách. www.hanajampilkova.cz

PÍŠEME PRO VÁS...

ČTENÍ NA KAŽDÝ DEN

mafra

www.mfdnes.cz • www.jenprocasopisy.cz

ČESKEM ZA JARNÍM SVĚTLEM

Jarní světlo je pro fotografy doslova darem. Slunce se drží nízko nad obzorem a jeho paprsky vykreslují strukturu světa, který se ještě nestihl schovat do jarní zeleně. Vydejte se s RegioJetem do fotogenických míst, kde se můžete inspirovat velkými mistry i jedinečnou krajinou.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: regiojet.cz

Český Krumlov – Strojem času do ateliéru Seidel

Málokteré místo v Evropě má takovou fotografickou auru jako Museum Fotoateliér Seidel. Tento dům je světovým unikátem a zároveň zvláštní časovou kapslí. Vypadá to, jako by Josef Seidel z domu jen odešel na oběd. Najdete zde původní skleněné negativy i funkční historické přístroje. Pro fotografa je návštěva povinnou studijní cestou. Prostudujte

si, jak mistři modulovali přirozené světlo v proskleném ateliéru dávno před érou digitálních pomůcek. Předjaří v krumlovských uličkách navíc nabízí hru stínů a kontrastů, jakou jinde nenajdete.

Fototip: V úzkých uličkách města hledejte zajímavý detail (kliku, oprýskanou zed), kam dopadá úzký paprsek ostrého slunce, zatímco okolí tone ve stínu. Vytvořte dramatický kontrast světla a stínu.

V uličkách Českého Krumlova...

... najdete spoustu zajímavých detailů

Kolín – Po stopách Josefa Sudka

Vlaky RegioJet zastavují v Kolíně, rodišti jednoho z nejslavnějších českých fotografů Josefa Sudka. Ačkoliv je Sudek spojován hlavně s Prahou, kde můžete navštívit jeho ateliér na Újezdě, jeho cit pro melancholii se zrodil právě v Kolíně. Jarní procházka kolem Labe vám ukáže, co formovalo jeho vidění. Prozkoumejte rovinatou polabskou krajinu, mlhy nad řekou a kontrast industriální architektury s přírodou. Není to prvoplánová краса, spíše lekce minimalismu.

V Kolíně je dalším lákadlem pro fotografy Starý židovský hřbitov

Fototip: U Labe zapomeňte na pravidlo třetin. Umístěte horizont nízko, do spodní pětiny snímku. Nechte dominovat velkou plochu oblohy či mlhy. Cílem je zachytit vizuální ticho s minimem prvků.

Zlín – Estetika červených cihel a řádu

Zlín je pro objektiv fotoaparátu magnetem. Tady vstoupíte do světa, který nemá v Česku obdoby. Ostré slunce, které se opírá do neomítnutých cihel baťovských domků a továrních hal, vytváří neopakovatelný, plastický rastr. Na-

vštivte Památník Tomáše Bati, který je pro milovníky architektury a čistých linií něco jako svatý grál. Prázdné prostory ze skla a betonu, zalité jarním světlem, jsou ideální pro hru s expozicí a hledání dokonalé symetrie. Zde se nefotí věci, ale prostor a světlo samotné.

Fototip: Vyplňte celý hledáček fasádou cihlové budovy. Eliminujte oblohu i zemi. Vytvořte abstraktní geometrickou kompozici, kde boční slunce vytáhne texturu cihel. ■

Fotogenická baťovská architektura ve Zlíně

POMOC V KAŽDEJ SITUÁCIÍ EXISTUJE

Spočíva v silnej dobrej viere, v sústredení pozornosti na dobro a v prijímaní dobrej energie

V živote sú situácie, keď človek nevie, čo ďalej, cíti sa zahnaný do kúta a hľadá pomoc. Kruh priateľov Bruna Gröninga pomáha ľuďom, aby porozumeli a dali do poriadku svoj život, vzťahy, prácu, štúdium, zdravie...

TEXT: Nina Grošaťová ■ FOTO: archív KPBG

Dobro je život a poriadok v ňom. Kto sa tohto poriadku vzdá, vzdá sa viery v dobro a v seba samého, má stále menej životnej energie, ochorie a prestane sa mu dariť. Čím viac sa odovzdá chorobe a neúspechu, tým silnejšia

bude ich nadvláda nad ním. Človek sa môže vyslobodiť len návratom k pokoju, k myšlienkam na zdravie, lásku... a k viere, že všetko je riešiteľné týmto postojom. Dobro je všetko to, čo nám dodáva energiu a radosť zo života.

Kruh priateľov Bruna Gröninga pôsobí celosvetovo približne v 140 krajinách. V Česku a na Slovensku združuje okolo 7000 dobrovoľníkov. Nepomáhame hmotne, ale odovzdaním poznatkov a osobných príbehov o uzdravení a úspechoch v živote. Deje sa tak na prednáškach a stretnutiach po celom svete. Ľudia potvrdzujú, že vierou v dobro, prijímaním energie a zmenou myslenia sa môže človek uzdraviť a zmeniť svoj život vo všetkých ohľadoch. Pritom nejde o nič záhadné, ale ako hovoril Bruno Gröning, platia isté prírodné zákony. Vedieť o nich a správať sa podľa nich je rozhodujúce. Pre život je potrebná energia, ktorá je všadeprítomná a môžeme, dokonca potrebujeme si ju pravidelne dopĺňať. Ako sa to robí, o tom hovoríme na našich stretnutiach. Neslu-

Mladí ľudia v Kruhu priateľov B. Gröninga

bujeme uzdravenie a nikomu nezasa-hujeme do jeho slobodnej vôle. Nejde o liečiteľstvo ani o náboženstvo, iba sa učíme žiť v zhode s dobrom a s prírodou a všetko sa dá do poriadku.

Malá ukážka pomoci

„Tvoje myšlienky určujú tvoj život. Tento výrok Bruna Gröninga som pochopila až o pol roka po príchode do kruhu priateľov, keď som si uvedomila, že depresia, na ktorú som sa liečila 40 rokov, je preč.“ (TV)

„Niekoľko rokov som sa trápila s histamínovou intoleranciou a panickou poruchou. Lekári robili, čo sa dalo, ale nič nepomáhalo. Náhodou som našla na internete rozhovor s priateľmi Bruna Gröninga a pravidelne som chodila na ich stretnutia. Už päť rokov môžem jesť všetko a panika sa viac neobjavila!“ (ZZ)

„Predo mnou boli štátnice a ja som sa zrútila. Už som nevládala. Nejedla som ani nespala. Myslela som, že je koniec,

Bruno Gröning vyhľadávaný ľuďmi

skúšku neurobím. Moja teta mi porozprávala o Brunovi Gröningovi a ukázala mi, ako sa naladiť na príjem energie. Zdalo sa mi to absurdné, ale iná možnosť nebola. Podarilo sa! Štátnice som výborne zvládla.“ (LT) ■

Bruno Gröning (1906–1959)

Viac informácií a aktuálne prednášky nájdete na

www.bruno-groening.org/cs
linktr.ee/info.bg.sk

SK: +421 905 344 991
CZ: +420 777 087 611

LEKÁRSKE PREDNÁŠKY

- 25. 3. 2026 Trnava
- 26. 3. 2026 Levice
- 27. 3. 2026 Lučenec
- 28. 3. 2026 Žiar nad Hronom

NA FOTKÁCH ZE STEZEK Z LÁSKY PŘIBUDE NOVÝ RITUÁL

Míša Hájková má jako jedna z event manažerek na Stezkách z lásky na starosti brigádníky, jídlo, ubytování, dopravu i fotodokumentaci akcí. Křížuje s plně naloženým autem celou republiku a vrací se nabitá jako elektrárna.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: stezkyzslasky.cz

Co je tvoje největší noční můra?

Největší strach mám vždy z toho, že na místě zjistíme, že nemáme kde spát. Jinak vše bereme s úsměvem a brigádníci často sami pomáhají hledat řešení. Jedna taková situace se stala

na vrcholu Lysé hory, kde se mi v pátek večer podařilo zabouchnout klíče v autě naloženém zásobami jídla. Naštěstí dobrovolnice Monča, která přijela trošku později, přivezla náhradní klíče a celou akci zachránila.

Míša (vlevo) se na akcích postará o vydatný oběd, kávu i zákusek

Vznikají na Stezkách z lásky nějaká nová přátelství nebo vztahy, které pokračují i mimo les?

Máme obrovskou radost, že vznik nových přátelství i vztahů je nedílnou součástí brigád. Dobrovolníci spolu zůstávají v kontaktu nejen přes sociální sítě, ale vyrazí i na společné výlety. Před Vánoci si například naplánovali víkend v Orlických horách s názvem Stezky a vánočky. A víme dokonce i o zamilovaném páru, který se poznal u nás na brigádě.

Která akce nebo která lokalita tě osobně zasáhla?

Je těžké vybrat jen jednu, protože se snažíme, aby každá brigáda byla smysluplná a potřebná. Napadá mě třeba zprůchodnění zarostlé stezky ze Lhoty ve Středočeském kraji. Do akce se zapojila i paní starostka a dorazilo asi dvacet místních obyvatel. S obrovskou vervou se pustili do práce a jejich vděk byl poznat na první pohled.

Na první akci v květnu 2023, spolu s kolegy-němi z Kofoly a Radimem Jančurou

S Miroslavem Vladykou, který „šel okolo“ při natáčení Stezky Českem

Máte nějaké rituály?

Vyloženě jeden rituál nemáme, ale vždycky začínáme společným večerem. Podle místa a počasí vyrazíme na výlet, poslechneme si místní příběhy, navštívíme pivovar nebo jdeme na noční prohlídku zámku. Ale je to vlastně skvělý nápad, mohli bychom v letošní sezoně začínat přípitkem Kofolou.

Pokud bys měla nalákat na Stezky někoho, kdo v životě nedržel v ruce nic těžšího než smartphone, co bys mu slíbila?

Mezi dobrovolníky nehledáme jen zkušené dřevorubce, práce se najde pro každého, kdo chce pomoci. Můžu slíbit skvělý pocit ze dne stráveného s fajn lidmi, kdy člověk dělá něco smysluplného nejen pro přírodu, ale i sám pro sebe. Podle naší dobrovolnice Lídy vás to nabije tak, že celou noc budete svítit jako elektrárna.

Míšo, ty se staráš o to, aby byli všichni spokojeni, najezení a v bezpečí. Kde bereš energii ty?

Od pondělí do pátku pracuju v Kofole

Po práci se najde čas i na výlet po okolí (Krkonosě 2024)

na jiných projektech, v pátek odpoledne zaklapnu notebook a Stezky z lásky jsou pro mě relax, není to práce. Stojí to čas a občas i nervy, ale pocity, se kterými z brigád odjíždím, za to vždycky stojí.

Máš nějakou vychytávku v batohu, bez které by ses neobešla?

Upřímně, není to jen batoh, ale celé auto. Vyrážím z Ostravy se zásobami jídla na celý víkend, spoustou Kofoly a dárečků pro dobrovolníky. Vozím i box s nádobím, várnici na polévku, konvici na kávu, misky, kelímky, lžičky. Ale v batůžku mi nikdy nesmí chybět čelovka, powerbanka a lékárnička.

MICHAELA HÁJKOVÁ

Vystudovala finance na Univerzitě T. Bati ve Zlíně. Už osm let pracuje v Ostravě jako projektová manažerka Kofoly. Miluje cestování po světě, nejčastěji v horách. Čtvrtým rokem je součástí Stezek z lásky, kde se podílela na organizaci 28 brigád. Projekt jí dává smysl, protože propojuje lásku k přírodě a smysluplnou pomoc.

YOUTUBE KANÁL
se záznamy z vybraných akcí Stezek z lásky.
Najdete tam Míšu? ☺

STEZKYZLASKY.CZ
Zde se můžete přihlásit, přečíst reportáže nebo zadat vlastní tip na akci

www.stezkylasky.cz
FB: Stezky z lásky

Jak na vás reagují turisté, kteří kolem vás při práci procházejí?

Reakce náhodných turistů jsou většinou velmi pozitivní. Často se zastaví, ptají se, co jsme zač a co na místě děláme, a když zjistí, že opravujeme stezky, chtějí pomoci. Na Smrku nám třeba pomáhali s vynášením desek na vrchol, v Krkonosích zase se snášením kleče dolů. Takových situací zažíváme hodně a vždycky nás potěší, jak snadno se kolemjdoucí dokážou zapojit.

Který zvuk nebo vůni máš s projektem spojenou nejvíce?

Krásná otázka na závěr. Vybaví se mi vůně lesa, pryskyřice... a teplé polévky. ■

OBYČEJNÉ CHVÍLE, KTERÉ MĚNÍ ŽIVOT

Děti v hostitelské péči ukazují svůj svět skrze fotografie

Nadační fond SPOLUŽIVOT s podporou Magistrátu hlavního města Prahy připravil výstavu fotografií a příběhů dětí z dětských domovů zapojených do hostitelské péče. Ta dává dětem možnost pravidelného kontaktu s dospělým, který jim věnuje svůj čas a pozornost.

Děti dostaly do rukou jednorázové fotoaparáty, aby mohly ukázat, co si chtěly zapamatovat ze setkání se svými hostiteli. Vznikly snímky ze společných výletů i zdánlivě všední situace – jídlo na talíři, křeček v dlaní, květina na stole. Právě tyto okamžiky mají pro děti velkou hodnotu, protože jsou spojeny s někým, kdo s nimi chce trávit čas.

Na výsledné podobě výstavy se podílel fotograf a kurátor František Ortmann. Expozice nyní putuje po pražských městských částech a v průběhu roku se chystá i do regionů. Je součástí celorepublikové osvětové kampaně nadačního fondu SPOLUŽIVOT nazvané I málo má moc, která má oslovit nové zájemce o hostitelskou péči a ukázat, že i malá investice času může dítěti z dětského domova výrazně změnit budoucnost. Více než pět tisíc dětí na svého hostitele stále čeká. ■

Každou fotografii doplňuje text inspirovaný skutečnými osudy dětí z dětských domovů. Společně se snímky tvoří celek, který ukazuje význam osobního a opakovaného vztahu s jedním konkrétním dospělým mimo ústavní prostředí.

SPOLUŽIVOT

www.spoluzivot.cz
FB/IG: spoluzivot

Číslo účtu: 6684730369/0800

TAM, KDE VZNIKAJÍ TY NEJHEZČÍ VZPOMÍNKY

Na dovolena.cz vybíráme destinace, které nejsou jen změnou prostředí, ale skutečným zážitkem. Takové, které vás zpomalí, nadchnou atmosférou a přirozeně lákají vzít do ruky fotoaparát nebo mobil a zachytit jedinečný okamžik.

TEXT: Kristýna Peterková ■ FOTO: dovolena.cz

Jsou místa, která si užijete hlavně očima. Ne proto, že byste je potřebovali neustále dokumentovat, ale proto, že vás sama nutí se zastavit, rozhlédnout a vnímat detaily. Právě taková místa se nejlépe objevují s otevřenou myslí – a ideálně i s prázdnou paměťovou kartou.

Ranní světlo má na cestách zvláštní kouzlo. Města se teprve probouzejí, ulice nejsou plné lidí a barvy působí jemněji než během dne. Je to ideální čas na první snímky – a zároveň chvíle, kdy máte okolí skoro jen pro sebe. Stačí vyjít z hotelu o pár minut dřív a odměnou

Stojí za to si přivstat a navštívit památky bez davů turistů. Chrám Pilak u Asuánu, Egypt

vám budou záběry, které by už později nebyly možné.

Během dne se obraz mění. Slunce zvýrazňuje kontrasty, moře získává sytější odstíny a architektura ukazuje své detaily. Ať už dáváte přednost exotice, pobřeží nebo městskému ruchu, každý typ dovolené nabízí jiný vizuální zážitek. Právě pestrost je tím, co dělá cestování tak inspirativním.

Odpoledne a podvečer patří atmosféře. Zlatá hodinka dokáže proměnit i obyčejnou scénu v působivý snímek. Slunce nízko nad obzorem, teplé světlo a klidnější tempo dne vytvářejí ideální podmínky nejen pro focení, ale i pro skutečný odpočinek. To jsou chvíle, kdy si uvědomíte, že jste na správném místě.

Cestování v hledáčku fotoaparátu ale není o dokonalé technice. Je o všímavosti. O tom, že si všimnete drobností – detailu na domě, odrazu světla na

Fotogenické uličky Bou Said, Tunis

I z krátkého eurovíkendu si dovezete spoustu krásných záběrů

hladině, úsměvu místních lidí. Tyto momenty často vyprávějí o destinaci víc než známé dominanty.

Na dovolena.cz najdete zájezdy do míst, která potěší nejen milovníky cestování, ale i ty, kdo si rádi odvázejí vzpomínky zachycené obrazem. Ať už fotíte profesionálně nebo jen mobilem, správně zvolená dovolená vám nabídne nespočet příležitostí vidět svět z nové perspektivy.

Na webových stránkách si pohodlně vyberete zájezdy podle data, své oblíbené destinace nebo dopravy. V nabídce nechybí Last i First minute. Pokud si nejste jistí, kam zamířit, inspirujte se na **dovolena.cz/blog**. Nebo navštivte naše pobočky v Praze, Brně a Ostravě – naši kolegové vám poradí a pomůžou s výběrem přímo na místě. ■

Tipy pro vaši dovolenou, inspiraci a bohatý výběr zájezdů najdete na **www.dovolena.cz**

ZA NEJFOTOGENIČTĚJŠÍMI MÍSTY PLANETY

Hledáte záběry, které vyprávějí příběh? Nabalte fotobrašnu a vyrazte tam, kde světlo, barvy i historie tvoří dokonalou kompozici. Čtyři ikonické destinace lákají fotografy i cestovatele – stačí najít výhodnou letenku.

Machu Picchu - Peru

Mlžná rána nad Andami, kamenné terasy a dramatické světlo při východu slunce. Machu Picchu je snem krajinářů i reportážních fotografů. Kupte letenku do Limy a pak vnitrostátní let do Cusca.

Petra - Jordánsko

Růžové skalní město nabízí hru stínů v úzké soutěžce Sík i monumentální Pokladnici. Ideální lokalita pro práci s kontrastem a texturou. Do Petry se dostanete z letiště v Ammánu.

Santorini - Řecko

Bílé domy, modré kupole a západy slunce – jedno z nejfotografovanějších míst. Na jediné letiště na ostrově doletíte s přestupem v Aténách.

Toskánsko - Itálie

Zlatá hodinka nad vinicemi, cypřišové aleje a zvlněná krajina. Toskánsko učí trpělivosti a práci se světlem. Nejbližší letiště se nachází ve Florencii, která také stojí za návštěvu.

Tipy na levné letenky najdete na stránkách www.studentagency.cz

Lette s námi za tou nejlepší fotkou

studentagency.cz

Foták Bageta v Alžírsku

Plovoucí koupelna, Filipíny, Bambus, 2024

I VĚCI MAJÍ OČI

Jmenuji se Anežka a na cestách fotím na vlastnoručně vyrobené foťáky – camery obscure, které vznikají spontánně z místních surovin. Pro každou destinaci vybírám specifický předmět, který s ní má souvislost. Jak vypadá Alžírsko skrze francouzskou bagetu? Nebo Filipíny skrze bambus? A jaký je za tím příběh?

TEXT a FOTO: Anežka Straková

Moje dírkovky jsou příběhem, který začíná hledáním toho správného artefaktu, pokračuje výrobou, do které jsem několikrát zapojila i místní obyvatele, a končí vyvolaným filmem a naskenovanou fotografií. Výsledkem tak není jen snímek, ale celý proces, proto si na památku nechávám i fotoaparáty. Pokud zrovna nejsou z čerstvého ovoce ☺.

Fotky mají specifický vzhled. Nejsou dokonale ostré, díky čemuž působí zamíženě a tajemně. Je to dané primitivní technikou dírkové kamery – pevnou clonou a dlouhým expozičním časem. Čím menší je dírka, tím ostřejší obraz vzniká. Dokonalé ostrosti však dosáhnout nejde. To ani není cílem. „Kvalitní“ fotografie není jen o technické preciznosti, ale o poselství, přesahu a o tom, co v divákovi zanechá.

Filipíny

Na ostrově Pamilacan jsem našla plavený kus bambusu, který se tu často používá jako stavební materiál. Nechala jsem úlovek vyschnout na slunci a šla poprosit místního kutila o pomoc. Společně jsme rozřezali bambus na

potřebné díly a já ho pak večer přetvořila na pinhole.

Na hlavním tahu kolem ostrova Bohol panoval silný provoz. Stačilo však jen sjet z hlavní trasy a ocitli jsme se sami. Zaparkovali jsme auto u řeky, kde byla zakotvená bambusová loď. Bylo v ní po kolena vody. Po chvíli vedle nás zastavila plně naložená motorka a celá

Foták Bambus z Filipín

*Potopený hřbitov, Filipíny,
foťáček Bambus, 2024*

*Kmen Sanů, Namíbie,
Kamena (foťák z pouštního kamene), 2026*

posádka nastoupila do bárky. Mamin-ka nesla koš s prádlem, jehož obsah vysypala do lodi, a pustila se do praní. Ostatní si posedali mezi prádlo a začali se mýt. Tak ona to je koupelna!

Přejeli jsme na sopečný ostrov Camiguin. Ostrovu kraluje několik sopek, přičemž ta nejmladší, Mount Vulcan, vznikla až v roce 1871 při silném zemětřesení, které způsobilo obrovskou katastrofu. Tektonické pohyby a tlak magmatu narušily stabilitu země a stáhly tehdejší největší město Catarman i přilehlý hřbitov pod hladinu moře.

Dnes místo připomíná mohutný kříž, ke kterému lze doplout na loďce. Jeho okolí je oblíbenou lokalitou na šnorchlování, protože je tu stále možné objevit pod mořem zarostlé náhrobky.

Nejprofláklejší ostrov Filipín – Palawan, který je epicentrem filipínského turismu, nás odrazilo. Bylo ale mimo sezónu, tak jsme zahodili předsudky a odletěli. Oblíbený je kvůli zátocce Bacuit, která je plná lagun, jeskyní a schovaných pláží s dokonale bílým pískem a dá se projet lodí. Můžete si vybrat mezi čtyřmi trasami A, B, C a D, které se bohužel nedají kombinovat ani upravovat. Jejich itinerář je stanovený státem. Vyrázili jsme malou loďkou v osm ráno. Ve stejný čas vyrážely i větší výletní lodě, což způsobilo v zátocce dopravní kolaps a obrovské tlačence na prvním úseku. Naše loďka byla mnohem rychlejší, takže jsme první lagunu měli alespoň deset minut pro sebe. Propluli jsme ji na kajaku. Byla dokonale modrá.

Po pár minutách nás dohnaly první větší lodě a kajaků rychle přibývalo. Možná

za to může české vodácké podhoubí, a přestože jsme hodně sváteční kajakáři, pluli jsme oproti korejským i španělsky mluvícím kolegům svižně a koordinovaně. Ostatní zmateně plácali pádly do

Pro základ dalšího foťáku jsem vybrala smažené rybí chipsy krupuk. Sice mi po nich smrděl batoh jako mrtvá ryba, ale fotilo to výborně.

vody, motali se v kruhu a naráželi přídí do skal. Zatímco ostatní bojovali s lodí i mezi sebou, my naskočili zpátky na palubu a pokračovali ke staré japonské bójí. Dříve dřevěná konstrukce byla dnes plná života. Obrostly ji koráli, mušle a sasanky.

Alžírsko

Alžírsko bývalo francouzskou kolonií a francouzské bagety se tam dodnes jedí ke všemu. Je to taková nevinná maličkost, kterou místní převzali a zapojili do své kuchyně.

Sever země jsme projeli na vlastní pěst a na poslední dny přeletěli do oázy Djanet, která je spolu s Tamanrassetem nejznámějším výchozím bodem pro poznání Sahary. Leží kousek od hranice s Nigerem a Libyí a pro cestu sem potřebujete průvodce. Protože jsme žádného neměli, nechťeli nás pustit ani z letiště. Nakonec nám jednoho přidělili celníci. Byl to takový mohutný pouštní muž v turbanu a tunice až na zem. Djanet obývá etnická skupina Tuaregů, což jsou kočovní pastevcí žijící na území

„Voňavý“ foťák z rybích chipsů z Jávy

Chrám Candi Sewu, Jáva, Chipsy, 2024

Sahary už několik tisíciletí. Mají vlastní kulturu, a přestože přijali po arabizaci islám, stále jsou matrilinéární společnost. Mají vlastní písmo, muži se zahalují více než ženy a pijí známý čaj Tuareg.

Přespávali jsme na divoko v poušti. Náš průvodce Habib rozdělal kemp kolem auta, vyhrabal do písku díru na ohniště a připravil nám tříchodové menu, za které by se nemusela stydět špičková restaurace. Alžírsko dodnes zůstává tím nejpříjemnějším cestovatelským překvapením.

Jáva

Tento ostrov v Indonésii je pro spoustu turistů jen přestupní stanicí cestou na oblíbené Bali.

Pro základ dalšího foťáku jsem vybrala smažené rybí chipsy krupuk, které jsou oblíbenou indonéskou pochoutkou. Sice mi po nich smrděl batoh jako mrtvá ryba, ale fotilo to výborně.

Přestože je ostrov z 87 % muslimský, stojí tu největší buddhistický komplex na světě. Jmenuje se Borobudur a není to ten na fotce. Přilehlé město bylo zaplněné turistickými autíčky a pouličními prodáváči, kteří nás se svými cinkrátky obklíčili dřív, než jsme vůbec stihli vypnout motor. U pokladny jsme dostali číslo a čekali na hromadnou prohlídku. Z výkladu jsme nic neslyšeli, protože nám za zády funěla další skupina a prů-

vodci mluvili přes sebe. Odcházeli jsme naprosto zklamaní. O to víc nás potěšil hinduistický Prambanan, kde nebyl takový bláznec a mohli jsme se tam potulovat sami. Jeho součástí je i menší buddhistický chrám Candi Sewu, ze kterého sálal klid. Uvnitř svatyní byly zapálené vonné tyčinky, takže místo ke všemu krásně vonělo.

Jáva je posetá sopkami. A proto nebylo jednoduché se rozhodnout, kterou navštívit a kterou vynechat. Nakonec jsme vylezli na sopku Papandayan.

Stát v horkém kráteru bylo fascinující, ale zároveň mi běhal mráz po zádech. Zvlášť když sopku pohltily mraky a údolí se ponořilo do bíla. Nikde nikdo, jen syčící fumaroly, které sice nebyly vidět, ale burácely jako silný vodopád. Bylo těžké přesvědčit svůj mozek, že to není voda padající dolů, nýbrž pára stoupající nahoru. Míjeli jsme mrtvé, pokroucené stromy, které byly neuvěřitelně fotogenické, ale také připomínaly obrovskou sílu dřímající pod našima nohama. ■

Pokud vás moje fotky a jejich příběhy baví, můžete mě sledovat na Instagramu **@od_anezky**. Nejdete tam více než 40 zemí zachycených na různé foťáky a malby akvarelem. Tyto úryvky jsou vytažené z kreativního cestopisu, který právě píšu, a který bych letos ráda vydala.

ANEŽKA STRAKOVÁ

Filmová architektka, malířka a fotografka. Po SUPŠ v Jablonci nad Nisou studovala na DAMU scénografii a kostýmy. Vypravila tři celovečerní filmy a natočila nespočet českých i zahraničních reklam. Uspořádala deset samostatných výstav a letos bude vydávat první autorskou knihu.

www.anezkastrakova.cz

*Dronem se do chřtánu
aktivního vulkánu podíváte
i bez budgetu na helikoptéru*

*Ledovcová jeskyně pod
Vatnajökulle*

S HAVRANEM NA SOPKU

aneb Co tě nezabije, to tě přizabije

Ano, mohl jsem vám napsat normální článek o focení na cestách. A krásný. Podrobné specifikace použité techniky, pár kýčovek z exotických destinací, roztomilá fotka papuchalka (s tou jsem nakonec neodolal 😊). Ale řekl jsem si NE. Díky foťáku si domů často vozím nejen fotky, ale i zážitky, které by bez něj nevznikly.

TEXT a FOTO: David Havran Spáčil

Cestování a focení byly odjakživa moje dvě velké vášně, takže není divu, že se přirozeně propojily. S foťákem na krku a dronem v báglu jsem projel křížem krážem celej svět od Patagonie po Japonsko. Vůbec nejfotogeničtější jsou za mě severské destinace jako Lofoty nebo Faerské ostrovy, ale pokud bych měl vybrat jednu z nich, kam mě baví jezdit opakovaně, volím Island. Tenhle ostrov v severním Atlantiku je totiž pokaždé jiný. A já se tam pravidelně vracím mimo jiné s fotografickými výpravami Expedition Clubu zprostředkovat i ostatním fotografům jednu z těch událostí, které se objeví párkrát za život. Jak to všechno začalo?

Moje babička vždycky říkala: „Všechno špatný je k něčemu dobrý.“ Pravdivost tohoto okřídleného rčení se potvrdila, když mě přes Vánoce 2020 sklátila čínská chřipka. Hned následující jaro se totiž ukázalo, že kdyby k tomu nedošlo, nebylo by možné dostat se bez nezbytné karantény na hermeticky uzavřený

Island v době, kdy se na poloostrově Reykjanes probudil vulkán Geldingadalir.

Papuchalkové dokážou jako jedni z mála mořských ptáků udržet v zobáku až dvanáct malých ulovených rybek

Nejlepší záběry si často vyžadají nějakou oběť. Na této výpravě to byl menší z dronů

Žhavá řeka se táhne lávovým polem jako bájný had

Když jsem po roce stráveném z velké části v azylu na naší chalupě v Beskydech zaznamenal informaci, že na Islandu začala poměrně výjimečná sopečná erupce, při které se láva hrne na povrch z hloubky zhruba 20 kilometrů, došlo mi, že není jiná možnost, než se sbalit a vyrazit. Do batohu jsem naházел vybavu, která sestává hmotnostně zhruba z 80 % z foto a filmářské techniky – 2 Nikon těla s hromadou objektivů, dron

DJI Air2s, který se mi osvědčil i v silném větru nad útesy a zároveň je rozumně skladný, stativ, iPad na rychlé zpracování fotek a různá drobtina jako paměťové karty, baterie, nabíječky apod. Menší část proviantu pak zahrnuje oblečení, spacák, doklady apod. Většinu oblečení na cestu mám na sobě, takže v báglu se ten zbytek vejde do mikrotenového sáčku 😊. Na poslední chvíli se mi podařilo do výpravy uvrtnat ještě dva podobně postižené magory z filmářské komunity, Marka s Honzou, kteří už taky covid prodělali. A než jsme se nadáli, stojíme v Keflavíku na letišti.

Po příletu fasujeme místo původně domluveného ojetého Renaulta zbrusu nového transporteru, kterého jsme pojmenovali Ragnar. Za zvuků songu Born To Be Wild z filmu Bezstarostná jízda vyrážíme patřičně nabuzení rovnou k sopce. Cestu k vulkánu poznáte podle štrůdlu místňáků, který se táhne z provizorního parkoviště až ke kráteru. Na parkovišti, kde nějaký místní podnikavec hned postavil budku s fish & chips, se rojí rodinky s dětmi i důchodci z Reykjavíku a ze všech vyzařuje nadšení asi jako když se v Brně vyrazíte v sobotu koupat na Prigl. Naše image drsných

dobrodruhů tím trochu utrpí, ale ne necháme se odradit a se zarputilými výrazy šplháme lávovou sutí do kopce.

Snažím se držet dron nízko nad lávovou řekou a v pohybu. Jakmile totiž zastaví, plasty se začnou okamžitě tavit.

Po hodinovém tripu s naditým báglem, jehož obsah má cenu menšího soukromého ostrova v Karibiku, se před námi otevírá pohled na lávové pole a z něj tyčící a bublající sopouchy. Po cestě kolem tuhnoucí lávy syknem pivo

Polární záře zachycená na Reynisfjara beach

GRAFFITI JAKO ŽIVOTNÍ STYL

V batohu vždycky vozí iPad, trysky a ochrannou masku. Vizuální umělec a designér Tomáš Starý cestuje po světě a tvoří graffiti na festivalech i na místech, kde se design střetává s chaosem veřejného prostoru.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: Tomáš Starý

V graffiti komunitě se pohybujete patnáct let. Jak se za tu dobu proměnil váš pohled na ten věčný střet mezi vandalismem a uměním?

V naší scéně je několik typů lidí. Někteří mají nejraději tu komunitu a fakt, že někam patří. Pak jsou lidé, kteří to mají vysloveně jako závislost na adrenalinu. Milují noční život, protože je to vzrušení nakopává. Já patřím do kategorie výtvarníků, kteří v graffiti vidí uměleckou kvalitu. Většina z nás má v sobě jasnou etickou hranici, že se nikdy nemaluje po kulturně významných památkách. To by byla kultura, která jde proti kultuře, a tak by to být nemělo. Já tvořím pouze legálně, ale tu hranici má každý writer jinde.

Vaše tvorba ve veřejném prostoru vyvolává emoce místních. S jakým záměrem ke konkrétní stěně přistupujete?

Většinou pracuju s atmosférou a barvami toho místa. Chci, aby tu malba zůstala zejména pro lidi, kteří tam bydlí nebo tudy denně procházejí. Budou ji vidat delší dobu, na rozdíl ode mě, který odjede hned po dokončení. Chci, aby jim byla blížká, aby tu ulici vizuálně

spojila s okolím a nerozbíjela ji. Při festivalech si sice můžu dovolit větší extrém, protože vím, že po čtrnácti dnech bude instalace přemalována, ale i tak vnímám zodpovědnost za to, co tam zanechám.

Jste digitální nomád, hodně času trávíte u počítače. Je pro vás graffiti únikem z toho svázanějšího světa designu?

Je to takový protipól. Na ulici jsem na čerstvém vzduchu, a hlavně ve spojení s lidmi, což je pro mě nesmírně důležité. Jako člověk, který v práci sedí za monitorem, dostávám té spontánní zpětné vazby velmi málo. Baví mě každý krok přípravy graffiti, i když i to někdy může být rutina, například pokud malujete sedm dní v kuse oběi stěny. Ale nejlíc mě nabíjí volná tvorba, od výběru lokality a konkrétního prostoru po moment, kdy začnu pracovat bez připravené skici.

Většina cestovatelů si navštívená místa fotí, vy na ně svým způsobem odpovídáte. Vnímáte to jako značkování teritoria?

Graffiti svět tak odjakživa fungoval. Roznášíte svoje jméno, značkujete si

Tomáš Starý procestoval se sprejem v ruce desítky zemí

rohy nebo malujete po vlacích, které to jméno rozvezou na jiná území. Já se sice těmto ilegálním cestám vyhýbám, ale plním si své sny zase jinak. Cestuju do zemí, ve kterých jsem nebyl, a beru

Fotka je ve většině případů to jediné, co z malby zůstane a co mohu dál sdílet s ostatními.

to jako příležitost poznat ty kultury jinak. Od nám blízkého Německa nebo Rakouska přes chaotický Balkán až po zemi vycházejícího slunce.

Svá díla přesto sám často fotografujete. Proč je fotka pro vás tak důležitá?

Zní to možná absurdně, ale ta fotka je ve většině případů to jediné, co z malby zůstane a co mohu dál sdílet s ostatními. Když své dílo po dokončení fotím, vyčkávám na správné světlo i na lidi, kteří tam chodí. Potřebuji nějaké měřítko, proto je žádoucí, aby fotka zachytila i člověka, psa, automobil. Chci tou fotkou zdokumentovat, že malba ožívá právě tím, že to v jejím okolí normálně žije.

Nedávno jste se vrátil z festivalu v Dakaru. Jak vypadá improvizace v afrických podmínkách, kde barevné vzorníky nemusí nic znamenat?

V Dakaru to byl úžasný zážitek. Přijedete a zjistíte, jak to v těchto zemích funguje. Barevná paleta neodpovídá vzorníku, nevíte, jak velkou dostanete zeď ani kolik barev budete mít možnost dokoupit. Improvizace se stává standardem. V Africe na mě měla vliv zejména ta estetika písku. Prach, kávové tóny, hnědá barva. Vytvořil jsem tam graffiti, které skoro splývalo s prostředím. Místní lidé se mě ptali, jestli to přijdu zítra dodělat, že to na té zdi není skoro vidět. Čekali něco, co vynikne, vystoupí ze zdi. Ale mně se naopak líbilo, že to ideálně zapadá do toho prašného prostředí. Nechal jsem to tak, jak jsem to cítil.

Jedna věc jsou festivaly, druhá volná tvorba. Zažil jste někdy situaci, kdy vás někdo nechal na holičkách?

V Arménii mě jeden člověk z místní graffiti komunity prováděl historickým jádrem Jerevanu, částí zvanou Kond. Je to taková chudinská čtvrť, zároveň i galerie pod širým nebem. Říkal mi, ať si vyberu jakékoliv místo, že můžu malovat kdekoliv, protože místní lidé jsou vstřícní. Jenže ráno jsem hned za vybranou zdí uviděl dvorky, kde rodiny věší prádlo a snídají. Moje morální nastavení mi nedovolilo tam jen tak naběhnout a začít sprejovat. Musel jsem se zeptat několika lidí a skutečně jsem byl odmítnut. Až napotřetí mě přijali vřele, dostal jsem domácí čaj a hostili mě, i když nevěděli, jaký bude výsledek mé práce.

Existují velké rozdíly v tom, jak veřejnost na graffiti reaguje?

U nás máme zákony a památkové zóny,

Malovat graffiti v Japonsku je rarita. Kolemjdoucím v Tokiu jsou podobné realizace vzácné...

Pokud se mi na cestách naskytne lákavé místo, nebráním se spontánní freestyle malbě

Dvojice maleb pod lunetami na trase linky U6 ve Vídni. Druhá z nich ve spolupráci s malířkou Magdalénou Ševčík

Jedna ze tří maleb na festivalu Meeting of Styles, Yeumbeul na předměstí Dakaru

kteří je třeba respektovat. Ale třeba v Athénách, kde jsem žil půl roku, to funguje jinak. Jádro města je absolutně zruinované vrstvami graffiti a policajty na vás za denního světla většinou nevolají. A když, tak se s nimi dá domluvit nebo je uplatit. Říká se, že graffiti je indikátor opuštěnosti místa. U nás v Česku vidíte dům, který nemá vyřešené majetkové poměry, a ten se začne postupně zahalovat vrstvami graffiti. V Řecku se to ale děje i u budov, které mají majitele. Lidi reagují jinak a řeší vše lhostejněji než my.

Malujete podle sebe nebo se přizpůsobujete tomu, co se líbí lidem?

Obecně lidé reagují mnohem lépe na konkrétní motivy, na zvíře nebo portrét. Pokud dělám abstrakci nebo typografii, tak se zavděčím hlavně těm, kteří mají tento styl v oblíbě. Kolemjdoucí často abstraktní tvorbě nerozumí a jejich zrak na díle neulpí tak dlouho. Snažím se to kombinovat, aby to bylo zajímavé pro ně i pro mě. Namalovat obličej ve větším měřítku je pro mě pořád výzva.

Bez čeho byste se na svých cestách neobešel?

Teď už asi bez filtru na vodu. A bez iPadu, na kterém si dělám skici. Ale taky vozím trysky na spreje, o kterých vím, že na místě neseženu, a masku, abych se nenadýchal acetonu. Barvy už jsem převážel přes všelijaké hranice na Balkáně i do Německa. Není to sice ilegální zboží, ale už se mi stalo, že mi je chtěli

vyhodit a já si musel obhajovat, že jsem umělec a jedu na festival.

Představuje pro vás graffiti stále stejnou vášně, nebo už je to spíš profese?

Měň se to. Pracuji i na zakázku pro konkrétní klienty. Čím dál víc cestuji s pevným plánem a spontaneita trošičku mizí. Už nemaluju jeden den, ale třeba čtyři dny jednu stěnu. Půl roku dopředu řeším logistiku, přepravu barev, sponzory, protože u velkých realizací se pohybujeme ve vyšších desítkách tisíc korun. Stává se to prací. Ale pořád je tam ta výzva dostat se na lepší místa, prestižnější pro umělecký svět.

Které země si budete značkovat v tomto roce? A máte i nějaký nespílený sen?

Teď mě čekají Athény a od dubna budu mít tříměsíční uměleckou rezidenci v Mnichově. Z toho mám velkou radost, protože věřím, že mi to otevře možnosti k ještě větším realizacím. Vytouženou lokalitou je zřejmě New York, protože tam graffiti v 70. letech vzniklo. Chtěl bych se tam potkat s někým, kdo tenkrát začínal a dnes je už legendou. Z těch netradičních míst mě láká třeba Omán, kde street art moc neznají. Ale těším se na všechno, co mě potká. Možná se jednou ohlédnu zpět a ty tečky na mapě světa se spojí v nějaký jasný vzorec, ale zatím mě prostě baví ta diverzita. Můžu být kdekoli a zanechat tam stopu, která chvíli žije svým vlastním životem. ■

TOMÁŠ STARÝ

Designér, muralista a výtvarník. Vystudoval magisterský program Design na FDULS ZČU v Plzni. Od mala miluje vizuální kulturu, hudbu a poezii, stopování, cestování a kočky. Rád pracuje na projektech prospěšných společnosti a den začíná studenou sprchou.

www.tomasstary.com, IG: [tomasstary.studio](https://www.instagram.com/tomasstary.studio)

HLEDÁČKEM FOTOAPARÁTU

Jsou okamžiky, kdy se svět ztiší a všechno podstatné se vejde do jediného záběru. Stačí se dívat jinak. O něco pomaleji. Pozorněji. Právě takový pohled nabízí kniha Ptačí svět očima fotografa, která se stává výchozím bodem pro cestu do světa opeřenců, jaký běžnému pozorovateli často zůstává skrytý.

TEXT: Anna Pocnarová ■ FOTO: Tomáš Grim

Fotograf, publicista, cestovatel a ornitolog Tomáš Grim v knize propojuje obraz a slovo způsobem, který není ani encyklopedický, ani čistě poetický. Vzniká osobní výpověď člověka, jenž strávil sedm let na cestách po všech sedmi světadílech, aby zachytil ptáky v jejich přirozeném prostředí – v pohybu, napětí, klidu i nečekaných situacích. Každý snímek je výsledkem trpělivosti, znalostí i schopnosti číst krajinu a chování zvířat dřív, než k samotnému stisku spouště vůbec dojde.

Medosavka modrolící

A jak dlouhá je vlastně cesta k poutavé ptačí fotografii? Příprava fotografa začíná už před cestou, když se učí všechny místní druhy a pokouší si napěchovat do hlavy i co nejvíc jejich hlasů. Třeba v deštném lese je většina ptáků zašíváci, většinu jen uslyšíte. Bývají hodně plaší, takže bez znalosti jejich zvukových projevů by ptáčkaření k ničemu nevedlo. A hodně druhů se podobá jiným tak, že bez dobré znalosti hlasů můžete na jejich určování rovnou zapomenout. V terénu pak své modely láká playbac-

Oceněný snímek „Městský inkubátor“

SOUTĚŽ

o 3 knihy PTAČÍ SVĚT

**KOLIK ZEMÍ PŘI FOCENÍ PTÁKŮ
TOMÁŠ GRIM PROCESTOVAL?**

a) 61 b) 85 c) 92

Knihy získají autoři správných odpovědí, které přijdou jako 50, 100. a 150. v pořadí. Odpovědi se jménem, poštovní adresou a telefonním číslem pošlete na soutez-zluty@regiojet.cz do **30.4.2026**. Do předmětu e-mailu napište **PTÁCI**.

At jste zkušený fotograf, vášnivý ornitolog nebo prostě jen obdivujete barevný a pestrý svět okolo nás – tahle kniha vás chytne. Zábavné, vtipné a chytré povídání s úžasnými fotkami ptáků z celého světa. www.knihykazda.cz

kem, přehrávkou jejich hlasů a maskuje se nejen nenápadným oblečením nebo maskovací sítí, ale i pomalými pohyby a tím, že se snaží při focení „držet zobák“.

Nejdrsnější to bývá, když je třeba dlouho čekat – Tomáš Grim je netrpělivec a jednou při focení i utopil foťák, rozotátým sněhem. Ale nelituje toho, ta fotka za to stála. Jednou z nejzajímavějších fotek v knize je bezesporu „Městský inkubátor“ – záběr sojky, která zcela neobvykle zahnízdila ve staré pouliční lampě v Brně. Snímek před pár měsíci získal stříbrnou medaili v kategorii Městští ptáci v soutěži Bird Photographer of the Year. To je vlastně mistrovství světa v ptačí fotografii.

Kniha osloví nejen milovníky ptactva a přírody, ale i fotografy, kteří hledají inspiraci mimo zavedené vizuální stereotypy. Ukazuje, že dobrá fotografie často vzniká úplně jinak, než byste čekali – a že když se díváme správně, ptáci neuletí.

Další skvělá kniha fotografií zvířat jsou **Okamžiky v přírodě**, která není o vzdálených expedicích ani o výjimečných úlovcích. Je o tichých setkáních, která se odehrávají všude kolem nás – v korunách stromů, na okraji lesa nebo u hladiny řeky. Sourozenci Una a Gamander Lópezovi propojují citlivé vyprávění s jemnou fotografií a zvou čtenáře do světa, kde má smysl zpomalit, naslouchat a všimati si drobných okamžiků. Kniha, která nepřehluje, ale tiše připomíná, jak krásná může být obyčejná příroda.

Každý milovník přírody si najde v nabídce nakladatelství Kazda svou oblíbenou knihu, stačí si jen vybrat. ■

O tuto knihu můžete soutěžit během března na Instagramu [casopis_zluty](https://www.instagram.com/casopis_zluty)

HARISA KOLÁČ

Do fotogenického Jordánska vás lákáme na straně 34. Než vyrazíte na dovolenou, zkuste si upéct jednoduchý moučník, který je pro tuto zemi typický. Až později přistanete v Ammánu, můžete ho porovnat s originální verzí v některé z místních útulných kaváren.

TEXT: Saif ■ FOTO: foodblog.migrace.com

INGREDIENCE

- 2 hrnky krupice
- 1 hrnek cukru
- 1 hrnek bílého jogurtu
- 1/3 hrnku rostlinného oleje
- 1 lžička vanilky
- 1 ½ lžičky prášku do pečiva
- 1/4 lžičky jedlé sody
- 2 lžičky tahini (sezamové pasty)
- voda, cukr a citron (na sirup)

POSTUP

Sirup:

V kastrůlku smíchejte cukr s vodou a zahřejte na středně silném plameni. Vařte cca 10 minut a míchejte, dokud se cukr nerozpustí a směs mírně nezhoustne.

Přidejte 1 lžičku citronové šťávy, snižte teplotu a vařte dalších 10–15 minut. Nechte sirup vychladnout.

SBĚRATELSKÉ KARTIČKY S RECEPTY

projektu Crossing borders najdete na Simi Foodblogu. Obsahují nejen návod na přípravu tradičních jídel našich klientek a klientů, ale také jejich osobní příběhy prozrazující, jak se do Česka dostali

a jak se jim tu žije. Sbírejte kartičky a vytvořte si tak jedinečnou multi-kulturní kuchařku.

Koláč:

Vymažte zapékací misku o rozměrech cca 23×30 cm tahini pastou. V míse smíchejte cukr, jogurt, olej a vanilku. Přidejte prášek do pečiva a jedlou sodu, poté vmíchejte krupici. Nalijte těsto do připravené formy. Nechte kynout dvě hodiny.

Pokud chcete koláč trochu vyzdobit, můžete nožem naznačit diamantový vzor a doprostřed každého kousku položit mandli.

Pečte v troubě předehřáté na 180 °C asi 40 minut, dokud nebude koláč zlatavý. Horký koláč ihned přelijte vychladlým sirupem. Dobrou chuť!

SAIF

Jmenuji se Saif Abdullah Allawama a pocházím z historického města Shobak, ale vyrůstal jsem v Ammánu v Jordánsku. Mám vášeň pro jazyky a svou kariéru jsem zasvětil výuce angličtiny jako druhého jazyka (ESL). Velkou radost mi přináší, když mohu lidem pomáhat otevírat nové příležitosti prostřednictvím komunikace.

Už šest let žiji v Praze a naplno si užívám kulturu i životní styl tohoto krásného města. Mimo učebnu mě čeká vzrušující nová etapa života – jsem zasnoubený a připravuji se na svatbu.

Zajímám se o bojová umění. Také rád zkoumám svět gastronomie a vytvářím pokrmy, které spojují tradici s inovací (některé suroviny jsou těžko k sehnání, takže improvizace je nutná!).

Moje životní cesta propojuje jazykové nadšení, fyzický trénink a touhu po celoživotním učení – snažím se být vyváženou kombinací tradice a moderního přístupu. ■

Simi
Foodblog

foodblog.migrace.com

Na stránkách najdete pozvánky na kurzy vaření.

CHVÁLA ROZMAZANÉHO HORIZONTU

Jsme generace lovců. Nehoníme se za mamuty, ale za dokonalými snímky. Víte, že náměstí svatého Petra a Koloseum v Římě byly loni pravděpodobně nejfotografovanějšími objekty na planetě?

TEXT a FOTO: Barbora Janečková

Kdykoli se ocitneme na nějakém instagram-friendly místě planety, nastává hromadný rituál. Tasíme své svítící obdélníky jako zbraně. Cvak. Cvak. Zkontrolujeme displej. Není to ono. Znovu. Přidat kontrast, vytáhnout stíny, aplikovat filtr. Až teď vypadá svět tak, jak jsme si ho vysnili. Že byla ve skutečnosti zima, foukalo a ta voda byla spíš šedá než tyrkysová? To je vedlejší. Počítačové nástroje to dobarví. Digitální make-up

reality je hotový a my můžeme s klidným svědomím odejít. Až časem si uvědomíme, že jsme se na to kouzelné místo vůbec nepodívali vlastníma očima.

Každý máme složky s fotkami, které by se mohly jmenovat Dokonalý svět. Jsou v nich technicky dokonalé, vytuněné snímky z žádoucích lokalit, které nám dodávají lesk a význam alespoň v realitě sociálních sítí. Západ slunce v Cornwallu, který hraje

všemi barvami spektra. Symetrická ulice v Lisabonu bez jediného odpadku. Jsou to snímky tak krásné, až jsou nesnesitelné. Kdykoli se na ně podívám, necítím nic. Jsou to vizuální trofeje, které křičí: Byla jsem tam a bylo to epické! Ale já vím, že ta dokonalost je lež. Případně kýč, který vytvořila sama příroda. Kdo to rozliší?

A pak mám druhou složku s momentkami a rozmazanými snímky, které zachycují skutečnou skutečnost. Často vtipnou situaci. Jsou v ní fotky divné, podexponované, křivé. Snímky, kde mi někdo vlezl do záběru nebo kde mám zavřené oči a vypadám, že jsem si právě čichla k něčemu nahnilému. Ale právě tyhle nepodarky miluju nejvíc.

Nosíme v kapse fotoaparáty, o jakých se našim rodičům ani nesnilo. Máme mož-

nost zachytit každý moment, a přesto nám podstata často uniká mezi pixely. Sdílíme důkazy o svém životě, ale někdy zapomínáme ten život žít. Hledáme dokonalou kompozici, ale svět je ve své podstatě nekomponovaný, chaotický a syrový. A právě v tom je jeho krása.

Až příště vyrazíte na cesty, udělejte mi radost. Vyfoťte si ten kýčovitý západ slunce, jestli musíte. Ale pak udělejte ještě jednu fotku. Zachyťte okamžik, kdy se věci nedaří. Rozlízte kávu na letišti, déšť, který vám zkalil výhled, nebo svého miláčka, jak se směje s pusou plnou jídla. A hlavně občas nefotěte vůbec. Ty nejlepší snímky se totiž neukládají na paměťovou kartu, ale vypalují se přímo do sítnice. Žádný lajk na světě se nevyrovná vědomí, že ten moment patřil jenom vám. ■

BARBORA JANEČKOVÁ

Autorka knihy Svět Úžasné Báry se psaní věnuje celý život. Pracovala jako novinářka, mluvčí, úřednice, šéfredaktorka, konzultantka PR a marketingová specialista. V současné době je na volné noze jako nezávislá publicistka a copywriterka. Ráda cestuje a už řadu let své zážitky píše na blog www.uzasnabara.cz.

ŠKOLA, KDE SE UČÍ VŠICHNI - I UČITELÉ

Na ZŠ Zábřeh si před časem uvědomili, že vědomosti z učebnic jsou jen začátek. Školáky tady vedou i k tomu kriticky myslet, spolupracovat či hodnotit svůj vzdělávací pokrok. Jak změnit zaběhnuté pořádky, se ve škole učí za pochodu. A nebojí se požádat o pomoc zvenčí.

TEXT: Barbora Postránecká ■ FOTO: Milan Dvořáček

V přízemí pavilonové školy v ulici Boženy Němcové si patnáct dětí povídá v malé učebně o Alfredu Nobelovi. Přes chemii, geografii, psychologii až po finanční gramotnost se učí vidět souvislosti a chápat, že zkoušet něco znovu i po neúspěchu má smysl (Nobelovi trvalo několik let marných pokusů, než vynalezl dynamit). V hodině matematiky (narazíte na to ale můžete i jinde) zase uslyšíte, jak se učitelé s žáky baví

o tom, co se za poslední měsíc naučili, na čem ještě musí někdo zapracovat, kdo se jak zlepšil (říká se tomu formativní hodnocení, tedy způsob hodnocení, který nespolehá jen na klasické známky). Když zazvoní na přestávku, na žádné chodbě tady nepotkáte dítě s mobilem (používání mobilů je omezeno jen na nejnnutnější případy a jen s povolením vyučujícího). A dalo by se pokračovat dál.

Základní škola Boženy Němcové, Zábřeh

Šest pilířů

Škola v podhůří Jeseníků staví svůj rozvoj na šesti pilířích: podpora nadání, Hejného matematika, formativní hodnocení, Skill Builders (měkké dovednosti), Svět poznání (rozšířený program vybraných tříd) a Jednotná škola Boženka (organizace třídnických hodin a pravidel školy). „Když jsme si pilíře společně pojmenovali, sepsali a vizuálně znázornili, mělo to překvapivě velký efekt,“ konstatuje ředitel školy Pavel Nimrichtr. Dnes podle něj každý chápe (nejen učitelé, ale i žáci a rodiče), jaké má škola priority a kam směřuje jejich úsilí.

Sestavit pilíře jim pomohla průvodkyně Ivica Másilková, která v regionu působí už několik let a je jedním z několika klíčových lidí, kteří se zde podílejí na rozvoji vzdělávání. Je taky vedoucí Cen-

tra podpory vzdělávání, které tady loni spoluzaložil Nadační fond Eduzměna a dvě místní akční skupiny – Horní Pomoraví a Šumperský venkov. Právě díky Eduzměně tu začal fungovat systém průvodců – tedy podpory zvenčí. Jde o lidi, kteří do školy pravidelně docházejí a společně s vedením promýšlejí další směřování školy i konkrétní kroky, jak ho naplnit. Mít se s kým poradit je velký bonus, který ředitelé běžně nemívají.

Na Šumpersku a Zábřežsku je znát, že je zde podpora vzdělávání už řadu let důležité téma. Už před časem sem začali přijíždět špičkoví lektori z Brna či Prahy. Zároveň mohly zdejší školy začít jezdit i mimo region, do inspirativních škol. „Tohle otevřelo oči nejen mně, ale i pedagogům, kteří se učí novým přístupům a vidí, že změna je možná,“ poznamená ředitel.

REGIOJET PODPORUJE VZDĚLÁVACÍ AKTIVITY EDUZMĚNY

Investice do vzdělání by pro stát měla být nejdůležitější investicí vůbec. Dělá to stát dobře?

Jen částečně. Zvýšení platů učitelů byl nutný předpoklad. To však nestačí. Nyní musíme učitelům pomoci s tím, aby škola byla opravdu hrou. Tento úkol má dnes plně v rukou vedení škol. Cílem Eduzměny je ukázat ředitelům a učitelům nově vyzkoušené cesty, jak dát dětem motivaci růst bez ohledu na to, zda pocházejí z „normálních“ nebo vyloučených lokalit. Eduzměna zatím působí ve vybraných regionech, brzy se snad – zásluhou ministerstva školství a krajů – začnou některé její nástroje aplikovat po celé zemi.

Budoucnost našeho národa není ve stíhačkách, jaderných elektrárnách, ale v motivovaných, vzdělaných lidech. Žáci a studenti, kteří jsou dnes dobří, ať jsou ještě lepší. Šanci ale musí dostat i ti, kteří mají problémy. Když jim věnujeme péči, snížíme riziko, že jednou spadnou do systému dávek, a díky tomu začnou státu fondy nikoliv odčerpávat, ale naopak vracet.

Je to jako v podnikání: to, co funguje, by mělo fungovat leště lépe, a to, co prodělává, je potřeba dostat alespoň na nulu, nebo ještě lépe k malému udržitelnému zisku. Proto podporuji Eduzměnu.

Radim Jančura

Koordinátorka podpory nadání Michaela Egerová při hodině chemie pro nadané děti z 5. ročníku

Postupně se také ukázalo, že není pokaždé potřeba jezdit daleko nebo si na všechno zvát odborníky. „Někdy stačí jen jet za kopec,“ spokojeně pokyvuje ředitel Boženka, jak se škole přezdívá. Dost inspirativních škol mají totiž už i tady. A někdy nemusí jet vůbec nikam. „Postupně jsme došli k tomu, že se dokážeme i my sami navzájem obohatit,“ pokračuje ředitel s tím, že u nich na škole například kombinují oficiální porady s neformálním setkáním. „Někdy diskutujeme o novinkách, jindy se učitelé vzájemně zvou do hodin, aby se inspirovali. Sdílení zkušeností je mnohdy přínosnější než pouhé teoretické školení.“

Škola pro život

Veškeré úsilí na zábřežské škole míří k jedinému cíli: aby profil absolventa sahal dál než k učebním osnovám. Podle ředitele je důležité, aby žáci rozvíjeli své silné stránky a učili se komunikovat, spolupracovat a kriticky myslet – a aby je učitelé na téhle cestě podporovali. „Učivo je jen nástrojem. To podstatné je, jak děti vedeme ke spolupráci, k utváření vlastního názoru a k respektu k druhým,“ říká. Právě takhle tu chápou smysl školy – jako místa, které děti připravuje na život. ■

Změňme společně,
jak u nás učíme!
Eduzmenu můžete
podpořit zde

Pavel Nimrichtr, ředitel školy

eduzměna

www.eduzmena.cz
FB: nadacnifondEduzmena
IG: eduzmena

právo

Ať vám uteče cesta, ne důležité zprávy

Předplatné objednávejte na www.pravo.cz,
na e-mailu pravo@pns.cz nebo na tel.: 800 444 477.

CESTY ZA STROMY

S jarním sluncem přichází rozkvetlé sady i nová energie

S prvními březnovými dny, kdy se příroda pomalu probouzí ze zimního spánku, nabývá naše práce v benefičním programu Cesty za stromy na nové intenzitě. Jaro je pro nás symbolem nového začátku, ale zároveň pokračování společného úsilí z předchozích měsíců.

TEXT: Julie Konvičná ■ FOTO: archiv Cest za stromy

Díky neustávající podpoře cestujících RegioJetu a jejich uhlíkových kreditů, které dobrovolně přidávají při koupi svých jízdenek, můžeme i v letošní jarní sezóně sázet stromy a pomáhat tak k obnově české krajiny.

Do výsadby v Nové Vsi se zapojily i děti

Ovocný sad v Nové Vsi ukázal komunitní nadšení

Jedním z pevných základů, na kterém letos stavíme, je úspěšná výsadba v obci Nová Ves u Kdyně. Zde se ukázalo, že pro dobrou věc není potřeba stovky lidí, ale především nadšení. Pouze šest tamních dospělých a tři děti společně dokázali založit nový ovocný sad. Zatímco dospělí se chopili náročnějších prací, děti s nadšením pomáhaly při samotném sázení, přehrnování zeminy a zalévání. V Nové Vsi se opět potvrdilo, že naše projekty mají i výchovný rozměr – děti si mohly vyzkoušet, co opravdu obnáší péče o přírodu a sad teď s prvním jarním sluncem začne růst s nimi.

Jaro 2026: Velké finále ve Velkých Bílovicích, návrat třešní do Ořechova a spolek SAD v Krajkové

Tuto sezónu začneme s dokončováním projektů, které započaly již na podzim. Ve Svárovsém parku ve Velkých Bílovicích nás čeká finální fáze – dojde k instalaci laviček, ptačích budek a dal-

Loňské práce v parku ve Velkých Bílovicích

Obnova ovocného sadu v Krajkové (2025)

ších zbylých prvků, které z lokality plně stromů a keřů vysazených na podzim vytvoří příjemné místo pro setkávání. Toto úsilí bude završeno slavnostním otevřením parku.

Dlouho očekávaný moment nastane také v Ořechově u Brna. Po náročných přípravných pracích na pozemku, které realizaci mírně posunuly, dojde na řadu samotná výsadba a obnova tamního historického třešňového sadu. Krajíně tak bude navrácen její původní ráz a tradice, která k Ořechovu neodmyslitelně patří.

Zároveň v obci Krajková, kde spolek SAD obnovuje starý ovocný sad, byly již během podzimu nakoupeny další ovocné stromy. Výsadba nebyla kvůli počasí uskutečněna ke konci roku 2025, a tak je přesunuta na teplejší počasí na jaře.

Nové projekty: Velhartice a Krompach

Jarní kalendář programu se zároveň plní i zcela novými lokalitami. V obci Velhar-

tice bude zahájena výsadba zaměřená na obnovu hruškové aleje podél cesty k remízku u hradu Velhartice. Pozadu nezůstane ani obec Krompach, kde vznikne ovocná alej v malebné přírodě Lužických hor, která poslouží jako zázemí pro krátké zastavení i odpočinek. V řešení jsou i další projekty, které plánujeme v nejbližších týdnech posunout blíže k realizaci.

Chybí stromy, keře, remízek či něco podobného i u vás? Pokud víte o místě, které by si zasloužilo podobný projekt, ozvěte se nám! Máte možnost přihlásit svůj projekt na podzimní výsadbu 2026 a společně tak rozvíjet krajinu, ve které je radost žít. ■

Podrobné informace o benefičním programu se dozvíte zde

www.cestyzastromy.cz
cestyzastromy@regiojet.cz

ŽELEZNICA CEZ OBJEKTÍV

príbehy študentov, ktorí počas štúdia spoznávajú svet aj cez fotoobjektív

Ako spojiť záľubu v cestovaní a fotografovaní s predstavou o vlastnej budúcnosti? Študovať dopravu 250 km od domova medzi chalanmi, navyše železničnými nadšencami zo Slovenska a Česka. Takto nejako začínal príbeh študentky Orši pred štyrmi rokmi.

TEXT: Bibiána Buková ■ FOTO: Orsolya Nagy a Dominik Lešňovský

Exkurzie, výmenné pobyty, výstavy, odborné stáže, či medzinárodné priateľstvá – to všetko zvláda popri štúdiu. Každá fotografia v jej albume je nielen okamihom, ale aj jedným z príbehov študentského života. Jej pohľad na rušne, vozne, trate a krajinu cez fotoobjektív je malý, ale autentický. Niekomu možno chýba zvuk, ale to je čaro jej fotografií, zaujať a prebudiť fantáziu. Najviac obľúbené sú však fotografie zo

školských akcií – momentky zo zážitkov so spolužiakmi a pedagógmi, z ciest, na ktorých sa tvoria priateľstvá na celý život. Jednoducho štúdium na Žilinskej univerzite sa stalo jej koníčkom.

Kam až sa môže železničná fotografia študenta dostať?

Kam najďalej sa môžu Orši a jej spolužiaci so svojou záľubou dostať ako študenti? No napríklad až do Brazílie,

St. Pölten, 2024 – intenzívny Erasmus program, ktorý sa konal...

... v spolupráci s Hochschule für Angewandte Wissenschaften St. Pölten GmbH

Dětenice, 2025 – CEEPUS exkurzia v spolupráci s Univerzitou Pardubice

Dominik študoval v Brazílii v São Paulu v rámci Erasmus mobility

tam zima v Európe vyháňa študentov na výmenný pobyt. Dominik, večný cestovateľ, ktorý strieda svetadiely, ale na katedru železničnej dopravy sa vždy rád vracia, teraz posielal fotografie práve odtiaľ. Dominik je študent cestovateľ, ktorý síce strieda svetadiely, ale školu, katedru železničnej dopravy, nie. Tam sa rád vracia a motivuje svojich spolužiacov k novým cestovateľským zážitkom. Jasné, že popri tom fotí, aj on si cez foto-

dokumentáciu obohacuje svoju „cestu“ k inžinierskemu diplomu.

Pre niekoho už cesta do Žiliny v 19-rokoch je zážitok, ale čo môžete zažiť počas piatich rokov na univerzite? Chce to len odvahu ako mala aj Orši a Dominik. Tak vzniká vlastný fotoalbum zážitkov zo študentských čias, ktorých sa znova otvára počas stretnutí po piatich, desiatich... rokoch po absolvovaní školy. ■

Aj počas cesty domov sa čas strávený vo vlaku dá využiť na vzdelanie 😊

Podrobné informácie o katedre nájdete tu

www.kzd.uniza.sk

FB: [KatedraZeleznicnejDopravy](https://www.facebook.com/KatedraZeleznicnejDopravy)

IG: [katedra_zeleznicnej_dopravy](https://www.instagram.com/katedra_zeleznicnej_dopravy)

FILHARMONICKÝM VAGÓNEM Z KOŠIC AŽ DO PRAHY

Osmdesát hudebníků Státní filharmonie Košice se vydalo na koncert do Prahy vlakem RegioJet. Generální ředitelka Lucia Potokárová nám prozradila, jak se taková logistická operace plánuje a proč je pro orchestr společné cestování tím nejlepším teambuildingem.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: Jaroslav L'aš, Michaela Eliáš

Jak dlouho jste přesun orchestru vlakem přes dvě země plánovali? Co bylo nejnáročnější?

Presun celého orchestru si vyžadoval dlhodobú a veľmi precíznu prípravu v horizonte niekoľkých mesiacov. Najnáročnejšia bola logistika. Zosúladienie cestovných poriadkov, skúšobného itinerára, presunov v rámci Prahy a prepravy hudobných nástrojov. Klúčové

bolo najmä zabezpečiť komfort a bezpečnosť všetkých 80 členov zájazdu, aby mohli v koncertnej sále podať čo najlepší umelecký výkon.

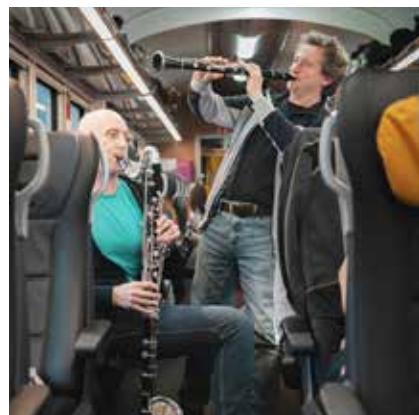
Velké nástroje mířily do Prahy v samostatném kamionu. Který nástroj může do vlaku a který už ne?

Rozhodovanie vychádza predovšetkým z rozmerov nástroja, jeho hmotnosti

Pracujeme vlak-office

Jam session

Košická filharmónia nezahála...

... ani na linke Košice-Praha

a citlivosti na manipuláciu počas prepravy. Menšie sláčikové nástroje a dychové nástroje mohli naši kolegovia z orchestra bezpečne prepraviť v puzdrách priamo vo vlaku, zatiaľ čo veľké a objemné nástroje si vyžadujú špeciálne podmienky, a preto putovali samostatnou kamiónovou dopravou. Z hľadiska náročnosti prepravy patria medzi najproblematickejšie kontrabasy a harfa, ktoré sú rozmerovo najväčšie a najťažšie.

Co hudebníci při společném cestování nejraději dělají?

Každý si počas cestovania nájde svoj vlastný režim. Pre niekoho je to čas na čítanie, pre iného na počúvanie hudby alebo na ticho a oddych, ktorý je v nabitom koncertnom programe mimoriadne cenný. Zároveň však tieto spoločné presuny prirodzene fungujú aj ako teambuilding. Prinášajú priestor na neformálne rozhovory, posilňovanie vzájomných vzťahov a aj veľa smiechu – teda nám padol veľmi vhod vlastný filharmonický vagón 😊. A tieto príjemné spoločné chvíle sa následne pozitívne odrážajú aj na pódii.

Měli jste i nějaký nečekaný zážitek na palubě vlaku?

Cesty s orchestrom majú vždy svoju osobitú atmosféru a drobné momenty, ktoré si človek zapamätá. Často vznikajú spontánne rozhovory nielen o hudbe, nechýba humor či napríklad aj dózy s domácimi koláčmi.

Je pro vás důležité, aby filharmonie cestovala za posluchači napříč městy i hranicemi?

Áno, považujem to za veľmi dôležité. Štátna filharmónia Košice má ambíciu byť aktívnym nositeľom kultúry nielen v domovskom regióne, ale aj naprieč Slovenskom a za jeho hranicami, kde prirodzene reprezentuje svoju umeleckú úroveň aj kultúrnu identitu. Koncertné cestovanie zároveň obohacuje samotný orchester, prináša nové impulzy, skúsenosti a konfrontáciu s rôznorodým publikom i koncertnými priestormi.

Co je pro vás největší hodnotou těchto cest? Je to inspirace, budování jména nebo možnost oslovit

SÚŤAŽ

**o 3 x 2 vstupenky na
otvárací koncert festivalu
Košická hudobná jar 21. 5.
+ RJ jízdenky do Košíc**

**KTORÝ ROČNÍK FESTIVALU ODŠTAR-
TUJE 21. MÁJA 2026 V DOME UMENIA
V KOŠICIACH?**

a) 50 b) 65 c) 70

Vstupenky s polu s jízdenkami získajú autoři
správných odpovědí, které přijdou jako
30., 70. a 100. v pořadí.

Odpovědi se jménem, poštovní adresou
a telefonním číslem pošlete
na soutez-zluty@regiojet.cz
do **30. 4. 2026**.

Do předmětu e-mailu napište **SFK**.

KOŠICKÁ
HUDOBŇÁ
JAR

**MEDZINÁRODNÝ FESTIVAL
KOŠICKÁ HUDOBŇÁ JAR
JUBILUJE**

Silné hudobné príbehy pretrvá-
vajú generácie. Festival Košická
hudobná jar vstupuje do svoj-
ho jubilejného ročníka a opäť
spojí domácu tradíciu so sve-
tovými interpretmi. Od 21. mája
do 11. júna 2026
prinesie Košiciam
ďalšie festivalové
zážitky, ktoré znejú
a chutia neopako-
vateľne.

www.khjfestival.sk

nové publikum?

Vnímam to ako prirodzené prepojenie
všetkých troch rovín. Oslovovanie
nového publika a budovanie dobrého
mena filharmónie sú pre nás dôležité,
no rovnako podstatná je aj inšpirá-
cia, ktorú prináša kontakt s rôznymi
kultúrnymi prostrediami a publikom.
Práve táto kombinácia dáva koncert-
ným cestám hlbší zmysel a dlhodobú
hodnotu pre orchester aj jeho umelec-
ký rozvoj.

Na co se v Košické filharmonii nejmíc těšíte v roce 2026?

Tešíme sa na dramaturgicky silné pro-
jekty, spolupráce s výraznými umelecký-
mi osobnosťami a na samotné koncerty.
Špeciálne sa teším na jubilejný 70. roč-
ník nášho festivalu Košická hudobná jar.
Našou ambíciou je zostať orchestrom,
ktorý je sebedomýny na domácich pó-
diách a zároveň otvorený svetu, novým
impulzom a umeleckým výzvam na
koncertných cestách. ■

LUCIA POTOKÁROVÁ

Na konzervatóriu vyštudovala hru na husliach a muzikológiu na
Univerzite Komenského v Bratislave. Od roku 2019 je riaditeľkou
ŠFK a autorkou dramaturgie koncertných sezón, festivalu Košická
hudobná jar a festivalu súčasného umenia ARS NOVA. Je pod-
predsedníčkou Asociácie slovenských orchestrov a divadiel.

REGIOJET

Hledáš posádku, o kterou se můžeš opřít?

Rozjed' svou kariéru u nás

Nabízíme:

- ✓ zaškolení a odborné kurzy pro získání kvalifikace
- ✓ 5 týdnů dovolené
- ✓ příspěvky a slevy na sport, stravování, dovolenou, letenky i jazykové pobyty
- ✓ zázemí stabilní české společnosti
- ✓ možnost kariérního růstu

Vyber si ze široké nabídky
regiojet.cz/kariera

JARNÍ KRÁSA EVROPSKÝCH METROPOLÍ

Jaro je ideální čas na restart. Zapomeňte na přeplněný vídeňský Schönbrunn nebo fronty před budapeštským Parlamentem. Usadte se do polstrovaného křesla ve vlaku, objednejte si cappuccino a vydejte se na výlet do tajných míst.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: regiojet.cz

Ve **Vídni** zamiřte do čtvrti Döbling. Právě zde se na jaře otevírá Setagaya Park. Je to japonská zahrada, která je na hony vzdálená císařské pompě centra. Tady vládne ticho, ve kterém uslyšíte i rašící květy sakury a šumění vodních kaskád. Projděte branou z bambusu a ocitnete se v zenové oáze.

Pokud zatoužíte po zajímavé architektuře, vydejte se na kopec Steinhof. Tam

Poklidné zákoutí v Setagaya Parku ve Vídni

září zlatá kopule Kirche am Steinhof od Otto Wagnera. Není to jen kostel, je to secesní zjevení uprostřed parkového areálu bývalého sanatoria. Když se zlato kopule leskne proti ještě chladné modré obloze, i ten největší suchar vytáhne telefon a vyfotí si to.

V **Budapešti** zkuste po povinných termálech zamiřit do Fűvészkert. Tato nejstarší botanická zahrada v Maďarsku

Secesní skvost – Kirche am Steinhof

Pohled na Budapešť z teras Gül Babovy hrobky

je v jarním období kouzelná. Zatímco turisté míří na hrad, vy se ztratíte mezi staletými palmami a prvními jarními cibulovinami v historických sklenících. Dopřejte lázně i své duši.

Až se nabažíte zeleně, vyšplhejte strmými dlážděnými uličkami k Gül Babově hrobce. Toto nejseverněji položené islámské poutní místo na světě bylo nedávno citlivě zrekonstruované. Zdejší terasovité zahrady právě začínají vonět a výhled na Dunaj a Parlament je odtud velmi zajímavý.

Ve **Varšavě** si projděte v klidu Staré Město, dejte si pirohy, ale potom sedněte na tramvaj a přejeďte Vislu do čtvrti Praga – Południe. Bývalá dělnická a drsná čtvrť se proměnila v tepající srdce alternativní kultury, takzvaný varšavský Brooklyn. Navštivte Muzeum neonů v postindustriálním komplexu Soho Factory. Staré, bzučící a blikající nápisy, zachráněné z fasád kin a hotelů, připomenou dobu socialismu 50. až 70. let smíchanou s moderním designem.

Pro milovníky nostalgie je pak povinností Fotoplastikon na Alejích Jerozo-

limskie. Jde o nejstarší fungující zařízení svého druhu v Evropě s původním mechanismem z roku 1901. Podívat se stereoskopickými brýlemi na Varšavu před válkou, zatímco venku fičí jarní vítr a z reproduktorů hraje dobový jazz, je zážitek, který se vryje pod kůži. ■

Ve Varšavě si vyberou milovníci historie i moderní architektury

- **Brno–Viedeň od 149 Kč**
- **Brno–Budapešť od 249 Kč**
- **Praha–Varšava od 499 Kč**

JARNÍ RESTART VE ŽLUTÉM BUSE

Využijte jarní energie a nastupte do žlutého autobusu. Můžete se nechat unášet různými směry daleko přes hranice na víkendový citybreak nebo jen na jednodenní výlet na Moravu.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: regiojet.cz

Pokud zvolíte linku směr **Řím**, nechte Koloseum davům. V březnu tam stejně jen fouká. Máme pro vás zajímavější tip, kterým je čtvrť Coppedè. Ocitnete se uprostřed skutečné architektonické kuriozity, která v průvodcích často chybí. Je to směr secese, baroka a manýrismu, kde najdete tiché uličky s fantastickými detaily žab, pavouků a víl na fasádách. Zvedněte hlavu a hledejte masivní železný lustr visící nad ulicí v oblouku paláce. Takový detail jinde nevidíte.

Malebná čtvrť Coppedè v Římě

Hledáte-li tichý prostor uprostřed hlučného velkoměsta, navštivte Nekatolický hřbitov (Cimitero Acattolico) ve čtvrti Testaccio. Leží v jedné z nejkrásnějších zahrad v Itálii, sevřené starověkými hradbami. Mezi hroby básníků Keatse a Shelleyho v březnu kvetou divoké fialky, na náhrobcích se vyhřívají desítky toulavých koček a nad tím vším se tyčí bělostná špička starověké Cestiovy pyramidy. Na závěr výletu si zajděte na Mercato di Testaccio. Náš tajný tip?

Právě vrcholí sezóna římských artyčoků. Nechte si je připravit přímo na trhu, zakápnuté jen olivovým olejem a mátou. To je chuť jara, na kterou nezapomenete.

Krásnou podívanou zažijete i u nás na Moravě. Zastávka **Znojmo** je bránou k unikátnímu pohledu, kde se historie snoubí s divokou přírodou Podyjí. V jarních měsících na skalních stepích v okolí Znojma, například na Kameném vrchu u Konic, vykvétají tisíce konikleců velkokvětých. Fialové koberce chlupatých květů na pozadí suché loňské trávy působí jako z jiné planety. Až se nabažíte větru ve vlasech, sejděte zpět do města a v některé z vinoték ochutnejte první vzorky mladých vín. Jarní Znojmo má jiskru, kterou v létě přehluší davy.

I menší města mají velké příběhy. Ze zastávky **Moravské Budějovice** si vyšlápněte ke kapli sv. Víta. Stojí hrdě a osamoceně na návrší nad městem, jako by střezila čas. V tichu a na čerstvém vzduchu si vychutnejte krásné výhledy do kraje a klid, který vám dobije

Nekatolický hřbitov v Římě

Vinice na svazích Znojma

baterky lépe než káva z termosky. Je to ideální místo pro utřídění myšlenek. A pokud máte rádi historii a tajemná místa, nenechte si ujít místní židovský hřbitov. Leží na nenápadném místě u rybníka, zarostlý břechtanem, a jeho staré pískovcové náhrobky vyprávějí příběhy zmizelé komunity. ■

Muzeum v Moravských Budějovicích

 Praha-Řím od 999 Kč
 Praha-Znojmo od 239 Kč
 Praha-Mor. Budějovice od 209 Kč

ceny platné v době tisku.

FRÜHLINGSSCHÖNHEIT DER EUROPÄISCHEN METROPOLEN

Der Frühling ist die ideale Zeit für einen Neustart. Vergessen Sie das überfüllte Wiener Schloss Schönbrunn oder die Warteschlangen vor dem Budapester Parlament. Machen Sie es sich in einem gepolsterten Sessel im Zug bequem, bestellen Sie einen Cappuccino und begeben Sie sich auf eine Reise zu geheimen Orten.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: regiojet.de

Begeben Sie sich in **Wien** in den Stadtteil Döbling. Genau hier wird im Frühjahr der Setagaya Park eröffnet. Es handelt sich um einen japanischen Garten, der weit entfernt ist vom kaiserlichen Prunk des Stadtzentrums. Hier herrscht Stille, in der Sie sogar die sprießenden Sakura-Blüten und das Rauschen der Wasserkaskaden hören können. Treten Sie durch das Bambustor und Sie befinden sich in einer Zen-Oase.

Wenn Sie sich für interessante Architektur interessieren, sollten Sie den Steinhofberg besuchen. Dort erstrahlt die goldene Kuppel der Kirche am Steinhof von Otto Wagner. Es ist nicht nur eine Kirche, sondern eine Jugendstil-Offenbarung inmitten der Parkanlage eines ehemaligen Sanatoriums. Wenn das Gold der Kuppel vor dem noch kühlen blauen Himmel glänzt, zückt selbst der größte Langweiler sein Handy und macht ein Foto davon.

Versuchen Sie in **Budapest** nach den obligatorischen Thermalbädern

einen Abstecher nach Fűvészkert zu machen. Dieser älteste botanische Garten Ungarns ist im Frühling einfach zauberhaft. Während sich die Touristen zum Schloss begeben, können Sie sich zwischen jahrhundertealten Palmen und den ersten Frühlingszwiebeln in historischen Gewächshäusern verlieren. Gönnen Sie auch Ihrer Seele ein Bad.

Kirche am Steinhof, Wien

Grabmal von Gül Baba, Budapest

Wenn Sie genug vom Grün haben, steigen Sie die steilen gepflasterten Gassen hinauf zum Grabmal von Gül Baba. Dieser nördlichste islamische Wallfahrtsort wurde kürzlich sorgfältig renoviert. Die terrassierten Gärten beginnen gerade zu duften, und der Blick auf die Donau und das Parlament ist von hier aus sehr interessant.

Spazieren Sie in **Warschau** gemütlich durch die Altstadt, essen Sie Piroggen, aber steigen Sie dann in die Straßenbahn und fahren Sie über die Weichsel in den Stadtteil Praga – Południe. Das ehemalige Arbeiterviertel hat sich zum pulsierenden Herzen der alternativen Kultur gewandelt, zum sogenannten Warschauer Brooklyn. Besuchen Sie das Neonmuseum im postindustriellen Komplex Soho Factory. Alte, summende und blinkende Leuchtreklamen, die von den Fassaden von Kinos und Hotels gerettet wurden, erinnern an die Zeit des Sozialismus der 50er bis 70er Jahre, gemischt mit modernem Design.

Für Nostalgiker ist das Fotoplastikon in den Aleje Jerozolimskie ein Muss. Es handelt sich um die älteste noch funktionierende Einrichtung ihrer Art in Europa mit einem Originalmechanismus aus dem Jahr 1901. Mit einer Stereoskopbrille das Warschau vor dem Krieg zu betrachten, während draußen der Frühlingswind weht und aus den

Warschau

Lautsprechern Jazz aus dieser Zeit erklingt, ist ein Erlebnis, das unter die Haut geht.

Wenn Sie sich für die Strecke nach **Rom** entscheiden, überlassen Sie das Kolosseum den Menschenmassen. Im März weht dort sowieso nur ein kalter Wind. Wir haben einen interessanten Tipp für Sie, nämlich das Viertel Coppedè. Dort finden Sie sich inmitten einer echten architektonischen Kuriosität wieder, die in Reiseführern oft nicht erwähnt wird. Es ist eine Mischung aus Jugendstil, Barock und Manierismus, wo Sie ruhige Gassen mit fantastischen Details von Fröschen, Spinnen und Feen an den Fassaden finden. Heben Sie den Kopf und suchen Sie nach dem massiven Eisenleuchter, der über der Straße im Bogen des Palastes hängt. Ein solches Detail werden Sie sonst nirgendwo sehen.

Wenn Sie einen ruhigen Ort inmitten der lauten Großstadt suchen, besuchen Sie den Nichtkatholischen Friedhof (Cimit-

ero Acattolico) im Stadtteil Testaccio. Er liegt in einem der schönsten Gärten Italiens, umgeben von alten Stadtmauern. Zwischen den Gräbern der Dichter Keats und Shelley blühen im März wilde Veilchen, auf den Grabsteinen sonnen sich Dutzende streunender Katzen, und über allem ragt die weiße Spitze der antiken Cesti-Pyramide empor. Beenden Sie Ihren Ausflug mit einem Besuch des Mercato di Testaccio. Unser Geheimtipp? Gerade ist Hochsaison für römische Artischocken. Lassen Sie sie direkt auf dem Markt zubereiten, nur mit Olivenöl und Minze beträufelt. Das ist der Geschmack des Frühlings, den Sie nie vergessen werden. ■ www.regiojet.de

SPRING BEAUTY OF EUROPEAN CAPITALS

Spring is the ideal time for a fresh start. Forget the crowded Schönbrunn Palace in Vienna or the queues in front of the Parliament in Budapest. Settle into a cushioned seat on the train, order a cappuccino, and set off on a trip to secret places.

TEXT: Barbora Janečková ■ PHOTO: regiojet.com

In **Vienna**, head to the Döbling district. This is where Setagaya Park opens in the spring. It is a Japanese garden that is a far cry from the imperial pomp of the city center. Here, silence reigns, and you can hear the blossoming sakura flowers and the murmur of water cascades. Walk through the bamboo gate and you will find yourself in a Zen oasis.

If you are interested in interesting architecture, head to Steinhof Hill. There you will see the golden dome of Otto Wagner's Kirche am Steinhof. It is not just a church, it is an Art Nouveau revelation in the middle of the park grounds of a former sanatorium. When the gold of the dome glitters against the still cold blue sky, even the most boring person will take out their phone and take a picture.

In **Budapest**, after visiting the obligatory thermal baths, head to Fűvészkert. This oldest botanical garden in Hungary is magical in spring. While tourists head to the castle, you can lose yourself among centuries-old palm trees and the first spring bulbs in historic greenhouses. Treat your soul to a spa experience.

Once you've had your fill of greenery, climb the steep cobbled streets to Gül Baba's tomb. He died during the conquest of Buda in 1541. This northernmost Islamic pilgrimage site has recently been sensitively renovated. The terraced gardens here are just beginning to bloom, and the view of the Danube and Parliament is very beautiful from here.

Gül Baba's tomb, Budapest

REGIOJET SERVICE

- GRATIS WLAN – auf allen nationalen und internationalen RegioJet-Linien in der EU
- GRATIS Änderung oder Stornierung der Fahrkarte bis 15 Min. vor der Abfahrt (Auf ausgewählten Bus-/Zuglinien.)
- GRATIS Sitzplatzreservierung (nicht gültig für Eurail/Interrail und Klimaticket)
- Ausgewählte Getränke GRATIS aus dem Bordmenü
- Stewardessen/Stewards an Bord des Zuges
- Attraktive Preisangebote
- Unterhaltungsportal mit Filmen, Audio-podcasts und Spielen – entweder am integrierten Bildschirm oder am eigenen Gerät unter der Adresse portal.regiojet.cz (Auf ausgewählten Bus-/Zuglinien.)
- Weitere Informationen erhalten Sie vom Stewardessen/Stewards im Zug

Copernicus Science Centre, Warsaw

In **Warsaw**, take a leisurely stroll through the Old Town, enjoy some pierogi, and then hop on a tram and cross the Vistula River to the Praga-Południe district. This former

working-class neighborhood has been transformed into the beating heart of alternative culture, known as the Brooklyn of Warsaw. Visit the Neon Museum in the post-industrial Soho Factory complex. Old, buzzing, and flashing signs, salvaged from the facades of cinemas and hotels, are a reminder of the socialist era of the 1950s to 1970s mixed with modern design.

For lovers of nostalgia, the Fotoplastikon on Aleje Jerozolimskie is a must-see. It is the oldest functioning facility of its kind in Europe, with the original mechanism dating back to 1901. Looking at pre-war Warsaw through stereoscopic glasses, while the spring wind blows outside and period jazz plays from the speakers, is an experience that will stay with you forever.

If you choose the line to **Rome**, leave the Colosseum to the crowds. In March, it's just windy there anyway. We have

a more interesting tip for you, which is the Coppedè district. You will find yourself in the middle of a real architectural curiosity that is often missing from guidebooks. It is a mixture of Art Nouveau, Baroque, and Mannerism, where you will find quiet streets with fantastic details of frogs, spiders, and fairies on the facades. Look up and search for the massive iron chandelier hanging over the street in the arch of the palace. You won't see such a detail anywhere else.

If you are looking for a quiet space in the middle of a noisy city, visit the Non-Catholic Cemetery (Cimitero Acatolico) in the Testaccio district. The cemetery was founded at the beginning of the 19th century and is currently divided into sections: Jewish cemetery, Catholic cemetery, and memorial to victims of World War I. It is located in one of the most beautiful gardens in Italy, enclosed by ancient walls. Wild violets bloom among the graves of poets Keats and Shelley in March, dozens of stray cats bask on the tombstones, and above it all rises the white tip of the ancient Cesti

Cimitero Acatolico Rome

pyramid. At the end of your trip, visit the Mercato di Testaccio. Our secret tip? The Roman artichoke season is just coming to a close. Have them prepared right at the market, drizzled with olive oil and mint. It's the taste of spring you'll never forget. ■ www.regiojet.com

REGIOJET SERVICE

- FREE Wi-Fi on all domestic and international RegioJet lines in the EU
- FREE change or cancellation of a ticket 15 minutes prior to departure (On selected bus/train lines.)
- FREE seat reservation (not valid for Eurail/Interrail and Klimaticket tickets)
- FREE selected drinks from the on-board menu
- A steward/ess on the train
- Attractive price deals
- An entertainment portal with movies, audiopodcasts and games, either on the built-in seat screens or on your own device at: portal.regiojet.com (On selected bus/train lines.)
- The steward/ess on the train will provide you with more information

TÉMA

ZPŘÍJEMNĚTE SI CESTU
PESTRÝM ČTENÍM
V TÝDENÍKU TÉMA

- VELKÉ ROZHOVORY
- SILNÉ PŘÍBĚHY
- PŘEKVAPIVÉ INFORMACE
I EMOCE

4 týdny
150
Kč

10 týdnů
299
Kč

SMS
JEDNODUŠE OBJEDNÁTE PŘES

PŘEDPLATNÉ NA ZKOUŠKU

Objednávejte zasláním SMS ve tvaru
PRE TEMA 4 JMENO PRIJMENI ADRESA nebo
PRE TEMA 10 JMENO PRIJMENI ADRESA
na číslo 90211.

Více na www.etema.cz/sms

Cena odeslané SMS je podle
běžného tarifu, příchozí zpoplatněná
SMS je za 150 Kč / 299 Kč včetně DPH.
**Text SMS objednávky
píšte bez diakritiky.**
Technicky zajišťuje
společnost ATS Praha.
Infolinka 296 363 199 (po-pá 9-16 hod)
www.atspraha.cz.

Naše Appka RegioJet

- jednoduchá rezervace jízdenek
- snadné objednání a platba občerstvení
- výběr z platebních metod
- přehledný design

Proč využívat aplikaci?

- snadná rezervace na pár kliknutí
- všechny jízdenky na jednom místě
- nejvýhodnější ceny
- storno jízdenky 15 minut před odjezdem – u vybraných spojů

Naši appku si **zdarma** stáhněte
na www.regiojet.cz/aplikace
nebo zde

Proč mít kreditovou jízdenku?

Ušetříte

Své jízdenky máte vždy za nejvýhodnější cenu.

Rezervujete a platíte online

Jízdenky si rezervujete v aplikaci či rezervačním systému
a jednoduše a rychle zaplatíte z nabitého kreditu.

Jezdíte všemi žlutými linkami

Jedna „Kreditovka“ platí pro všechny vlaky
a autobusy RegioJet.

Kreditovka je doživotní a zdarma!

www.regiojet.cz/kreditova-jizdenka

Infolinka RegioJet **+420 222 222 221** (6:00–23:00 h)

Zábavné cestování

filmy

dětské, komedie,
dokumentární,
dobrodružné...

audiopodcasty

zábavné pořady,
rozhovory

knihy

detektivky, beletrie,
čtení pro ženy,
odborná literatura...

hry

hlavně pro děti

Zábavní portál ve vlacích portal.regiojet.cz

Sledujte filmy a zprávy, bavte se při poslechu audionahrávek, čtěte knihy a časopisy nebo hrejte hry. Stačí mít pouze notebook, tablet nebo mobilní telefon – a o zábavu máte postaráno. Zábavní portál najdete na palubě vlaků po připojení na naši síť „REGIOJET – ŽLUTÝ“ a zadání adresy portal.regiojet.cz.

Komfortní autobusy

Individuální dotykové monitory, na kterých můžete sledovat své oblíbené filmy či seriály podle nálady.

Sluchátka lze zakoupit **ve vlaku*** u stevarda (nebo přes aplikaci ve třídě low cost a ve voze astra), **v autobusu** u řidiče za **10 Kč/0,50 EUR**.

*na linkách RJ

Komfortní lounge

Naše lounge vám nabízí možnost strávit až 60 min. před odjezdem žlutého vlaku nebo autobusu příjemně a pohodlně.

Praha Hlavní nádraží | **Brno** Hlavní nádraží | **Vídeň** Hlavní nádraží

Lounge v Brně

Wi-Fi připojení zdarma

Káva a soda zdarma

Klimatizovaný interiér

Příjemné posezení

Noviny a časopisy zdarma

Na palubě jsou min. tři druhy časopisů a novin. Nabídka platí do vyčerpání denních zásob.

Občerstvení ve vlacích

Vyberte si ze široké nabídky v brožurce Palubní servis nebo v aplikaci.

Objednat si můžete ve vybraných třídách u stevarda/ky nebo **nejlevněji a nejrychleji přes aplikaci RegioJet**.

Za celý rok naši stevardi a stevardky naservírují:

200 000
porcí sushi

600 000 porcí
tvarohového dortu

Slevy pro cestující

SCANquilt BYTOVÝ TEXTIL

10 % na nezlevněné zboží,

kód pro e-shop i prodejny:

SQREG26

www.scanquilt.cz

SCAN quilt

Nejlevněji po ČR a SR

REGIOJET

Brno – Jihlava
od **139 Kč**

Praha – Chomutov
od **119 Kč**

Praha – Most
od **109 Kč**

Kolín –
Ústí n. Labem
od **149 Kč**

Praha – Brno
od **199 Kč**

Brno – Ostrava
od **199 Kč**

Praha – Jirkov
od **109 Kč**

Praha – Liberec
od **89 Kč**

Praha – Ostrava
od **219 Kč**

Brno –
Frýdek-Místek
od **199 Kč**

Praha – Jihlava
od **159 Kč**

Praha – Olomouc
od **149 Kč**

Praha –
Karlovy Vary
od **149 Kč**

Praha – Písek
od **139 Kč**

Praha –
České Budějovice
od **179 Kč**

Praha –
Český Krumlov
od **199 Kč**

Praha – Brno
od **149 Kč**

Brno – Zlín
od **129 Kč**

Praha –
Bratislava
od **279 Kč**

Praha – Znojmo
od **239 Kč**

Praha – Košice
od **399 Kč**

Brno – Olomouc
od **99 Kč**

— vlakové linky
— vnitrostátní autobusové linky
- - - - - návazné autobusové linky

|| REGIOJET

Nejlevněji po Evropě

|| REGIOJET

Objevujte s námi Evropu

regiojet.cz

WITNESS PLAY UNLEASHED

Konzole PlayStation®5 Pro

GHOST OF YŌTEI

www.pegi.info

©2025 Sony Interactive Entertainment LLC. Developed by Sucker Punch Productions. Ghost of Yōtei is a trademark of Sony Interactive Entertainment LLC.

